

การสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้แก้ปัญหาในการเล่นเปียโน โดยใช้โซนาตาเปียโนหมายเลข 5 ประพันธ์
โดยชครีอาบิน เป็นบทเพลงกรณีศึกษา

โดย
นายเกริกสกุล จารี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้แก้ปัญหาในการเล่นเปียโน โดยใช้โซนาตาเปียโนหมายเลข 5
ประพันธ์โดยชครีอาบิน เป็นบทเพลงกรณีศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

CREATING EXERCISES TO SOLVE PIANO PERFORMANCE ISSUES USING
SCRIABIN'S SONATA NO. 5 AS A CASE STUDY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Music (Music Research and Development)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2021
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ การสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้แก้ปัญหาในการเล่นเปียโน โดยใช้โซนาตาเปียโนหมายเลข 5 ประพันธ์โดยชครีอาบิน เป็นบทเพลงกรณีศึกษา

โดย เกริกสกุล จารี

สาขาวิชา สังคีตวิจยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกราช เจริญนิตย์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต

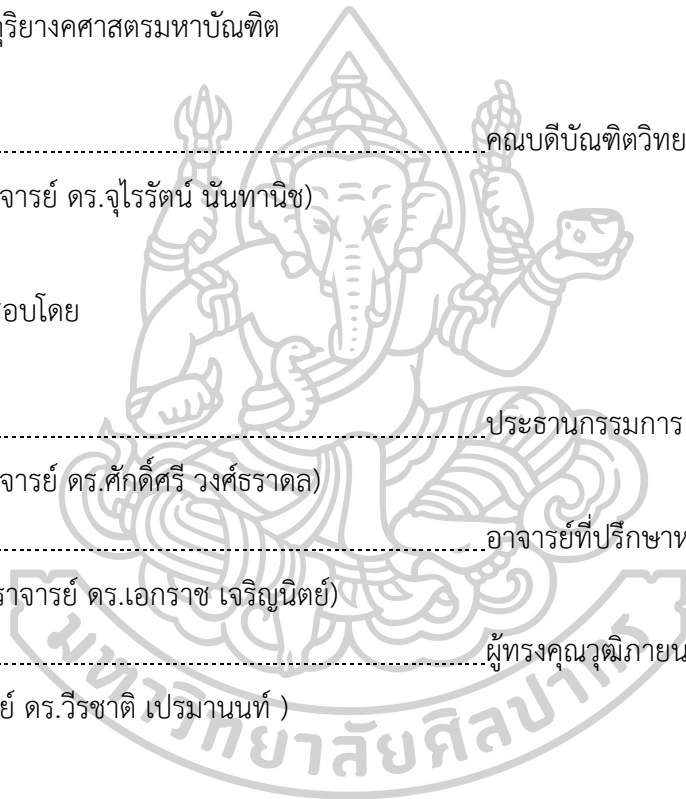
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี วงศ์ธราดล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกราช เจริญนิตย์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์)

60701301 : สังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : เปียโน, แบบฝึกหัด, โชนาตา, ซคริอาบิน, เทคนิคการเล่น, แก้ปัญหา

นาย เกริกสกุล จารี: การสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้แก้ปัญหาในการเล่นเปียโน โดยใช้โชนาตา เปียโนหมายเลข 5 ประพันธ์โดยซคริอาบิน เป็นบทเพลงกรณีศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกราช เจริญนิตย์

การวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้แก้ปัญหาในการเล่นเปียโน โดยใช้โชนาตาเปียโนหมายเลข 5 ประพันธ์โดยซคริอาบิน เป็นบทเพลงกรณีศึกษา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) ศึกษาข้อมูลเทคนิคในบทเพลงนี้ ในส่วนที่เป็นจุดปัญหา 2) สร้างแบบฝึกหัดนี้สำหรับแก้ปัญหาทางเทคนิคของบทเพลงออกมา

วิธีการดำเนินวิจัย รวบรวมความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการเล่นจาก เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการสร้างแบบฝึกหัดแก้ปัญหาเทคนิคกับตัวผู้ทำวิจัย อีกทั้งนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักศึกษาจำนวน 3 คน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเปียโนที่รับเชิญมาจำนวน 2 ท่าน มาประเมินประสิทธิภาพของการทดลองนี้

ผลการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกหัดดังกล่าวทำให้สามารถลดความผิดพลาดของโน้ตเพลงลงได้ อีกทั้งยังลดความกังวลในการเล่นประโยคดังกล่าวอีกด้วย ในส่วนของนักศึกษาอาสาสมัครทดลองใช้ สามารถบรรเลงบทเพลงนี้ในจุดที่มีปัญหาได้ดีขึ้น และ ยังได้แนวทางจากงานวิจัยนี้ เพื่อนำไปปรับประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาเทคนิคในบทเพลงอื่นๆ ได้โดยตัวนักศึกษาเอง

60701301 : Major (Music Research and Development)

Keyword : Piano, Exercise, Scriabin, Sonata, Piano Technique, Solution

MR. KERKSAKUL JAREE : CREATING EXERCISES TO SOLVE PIANO PERFORMANCE ISSUES USING SCRIABIN'S SONATA NO. 5 AS A CASE STUDY THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR EK-KARACH CHAROENIT

In order to perform a piece of music that demands specific playing techniques, pianists require a lot of time to practice, and the performance depends on the physical abilities of each individual player as well; this is basis of this research. The author sought for a solution by creating piano exercises focusing on mastering certain techniques in a composition. The author selected Alexander Scriabin's Sonata No. 5 as a case study to create technical exercises. The output of this research comprises of 33 exercises that aim to solve particular performance issues in the piece. The exercises helped reduce playing errors and anxiety during challenging passages as well. also, The research shows that the chosen students are able to perform through the difficulties in bar 80 - 87 (instant polychordal leap technique) much better as well and also the rapid passage left-hand part. Besides, the results are also beneficial for the students to develop other exercises for different pieces as well.

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือจากหลายท่านจนสำเร็จด้วยดี รวมถึงท่านที่ไม่ได้กล่าวมาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณอาจารย์ ผศ.ดร. เอกราช เจริญนิത്യ ที่กรุณาช่วยเหลือและให้คำแนะนำผมในการทำวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณคณะกรรมการ อาจารย์ รศ.ดร. ศักดิ์ศรี วงศ์ธราดล และ อาจารย์ ศ.ดร. วีระชาติ เปรमानนท์ ที่ให้โอกาสมาเป็นกรรมการในการตรวจเล่มของข้าพเจ้า

ขอขอบคุณอาจารย์ ดร. ภูมิภักดิ์ จารุประกร สำหรับคำปรึกษาในการทำบทความจนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณพ่อแม่ที่คอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือผมตลอดมา ในการศึกษาปริญญาโทของข้าพเจ้า

ขอขอบคุณ อ.สัมพันธ์ จิตตาคาร (นัท) และ อ.อานันท์ จางไววิทย์ (แดงโม) ที่มาช่วยเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นในงานของข้าพเจ้า

ขอขอบคุณนักศึกษาปริญญาตรี นายกษิติศ วีระสัย (เปรม) นายภูมินทร์ บุญประภากร (คิว) และ นายสิรภพ วิชัยชัทตะ (ว่าน) ที่อาสาสมัครมาเป็นผู้ทดสอบในงานวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายขอขอบคุณ พี่กุง บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะครุศึกษาศาสตร์ และ พี่แป้ง ที่คอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำข้าพเจ้าเกี่ยวกับระบบการศึกษาของปริญญาโท

นาย เกริกสกุล จารี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญรูปภาพ.....	ญ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมุติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	5
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2	6
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
นิยามของ แบบฝึกหัด (exercise).....	7
นิยามของ เอทูด (etude).....	8
การเล่นโน้ตกระโดด (Leap/Jump)	9
การเล่นคอร์ดกระโดด (Chordal Leap/Jump).....	10
การซ้อมโดยการนี้กลึงตำแหน่งคีย์ก่อนกด	11

การซ่อมสัสด่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ.....	12
ประวัติ เปียโนโซนาตาทาหมายเลข 5 ของชครีอาบิน แบบย่อ	13
แบบฝึกหัดเทคนิคที่นำมาเป็นแนวทางในการอ้างอิง	13
บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย	14
การวิเคราะห์โครงสร้างตัวบทเพลงชครีอาบินโซนาตา 5 ในส่วนที่มีการใช้เทคนิคคอร์ดกระโดด .	14
การสังเคราะห์สร้างแบบฝึกหัด	15
ส่วนของกลุ่มอาสาสมัครทดลองใช้แบบฝึกหัดของผู้วิจัย	17
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	18
ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	18
เงื่อนไขกฎเกณฑ์และระยะเวลาในการซ่อมแบบฝึกหัดสำหรับกลุ่มอาสาสมัคร.....	19
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	20
แบบฝึกหัดเทคนิค.....	20
แบบฝึกสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา	20
แบบฝึกหัดชุดที่ 1 - การฝึกให้นิ้วเกิดความคล่องแคล่วในการกดโน้ต.....	21
แบบฝึกหัดชุดที่ 2 - การฝึกให้เกิดความคล่องในการเล่นโน้ตขึ้นคู่กระโดดระยะไกล.....	23
แบบฝึกหัดชุดที่ 3 - การฝึกให้เกิดความเคยชินกับตำแหน่งของคอร์ดบนคีย์เปียโน	25
แบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเช็ตสองชั้นในมือซ้าย.....	27
แบบฝึกหัดชุดที่ 4	27
แบบฝึกหัดชุดที่ 5	30
แบบฝึกหัดชุดที่ 6	31
ผลลัพธ์หลังจากนำแบบฝึกหัดมาใช้กับกลุ่มอาสาสมัคร.....	33
อาสาสมัครทดลองท่านที่ 1.....	33
อาสาสมัครทดลองท่านที่ 2.....	36
อาสาสมัครทดลองท่านที่ 3.....	39

บทที่ 5 ผลการวิจัย สรุปผล และข้อเสนอแนะ..... 42

    ผลการนำแบบฝึกหัดมาทดลองใช้ฝึกกับตัวผู้ทำวิจัย..... 42

    การสรุปผลของการนำแบบฝึกหัดไปทดลองใช้กับกลุ่มอาสาสมัคร 43

    ความคิดเห็นเพิ่มเติมจากอาจารย์สัณห์ จิตตการ เกี่ยวกับแบบฝึกหัดผู้วิจัย..... 43

    อภิปรายผล..... 44

    สรุปรวมข้อแนะนำเพิ่มเติมที่ได้หลังจากการวิเคราะห์ผลการทดลองใช้แบบฝึกหัด 45

รายการอ้างอิง 46

ภาคผนวก..... 48

    แบบฝึกหัดแก้ปัญหาเทคนิคสำหรับเปียโนโซนาตาหมายเลข 5 ของชครีอาบิน 49

    ประวัติผู้เขียน..... 64

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 : ตัวอย่างบางส่วนจากโซนาตาหมายเลข 5 ของชครีอาบินในห้องที่ 80-87 ที่มีเทคนิคการเล่นในลักษณะของโพลิคอร์ดกระโดดในมือขวา	2
ภาพที่ 2 : ห้องที่ 96, 97, 100, 101, 104, 105 จาก โซนาตาหมายเลขที่ 5 ของชครีอาบิน ที่มีลักษณะของการเล่นโน้ตเข้บ้ตสองชั้นในมือซ้าย แสดงถึงทำนองในแนวเบสที่เร็วและต่อเนื่อง	3
ภาพที่ 3 : ช่วงโน้ตที่ต้องใช้การกระโดดข้ามอ็อกเทฟ (octave) ของมือขวา จากบทเพลง ลา คัม-พานเนลล่า (La Campanella) ประพันธ์โดย ฟรานซ์ ลิซท์ (franz Liszt).....	9
ภาพที่ 4 : การเล่นโน้ตในลักษณะของคอร์ดกระโดด ในบทเพลง เกรตท์ เกท อีออฟ เคียฟ (great gate of kiev) จากบทเพลงชุด พิกเจอร์ แอ็ท แอ็น เอ๊กซิบิชัน (pictures at an exhibition) ประพันธ์โดย มุสซอกซกี (Mussorgsky)	10
ภาพที่ 5 : การเล่นคอร์ดกระโดดของมือขวาในช่วงท้ายก่อนเข้าท่อนโคดา (coda) จาก ท่อนที่ 3 ของคอนแชร์โตหมายเลข 3 ในบันไดเสียง ดี ไมเนอร์ ประพันธ์โดย รัคมานินอฟ (sergei Rachmaninoff)	10
ภาพที่ 6 : ห้องที่ 87 ของโซนาตาเปียโนหมายเลข 5 โดยชครีอาบิน	11
ภาพที่ 7 : ตัวอย่างการฝึกซ้อมสัดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ (rhythmic pattern).....	12
ภาพที่ 8 : โซนาตาหมายเลข 5 ของชครีอาบินในห้องที่ 80-87	14
ภาพที่ 9 : ตัวอย่างบทเอทุดของโซแปงหมายเลข op. 25 – 5 บันไดเสียง อี ไมเนอร์.....	16
ภาพที่ 10 : ตัวอย่างส่วนหนึ่งจากแบบฝึกหัดพรีเพเรชันเอ๊กเซอร์ไซส์ (preparation exercise) ของค็อทโต สำหรับบทเอทุดของโซแปงหมายเลข Op.25 – 5 บันไดเสียง อี ไมเนอร์ (CORTOT-CHOPIN, 2013)	16
ภาพที่ 11 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.1.....	21
ภาพที่ 12 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.2.....	21
ภาพที่ 13 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.3.....	22
ภาพที่ 14 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.4.....	22

ภาพที่ 15 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.5.....	22
ภาพที่ 16 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.6.....	22
ภาพที่ 17 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.7.....	22
ภาพที่ 18 : แบบฝึกหัด บทที่ 2.1.....	23
ภาพที่ 19 : แบบฝึกหัด บทที่ 2.2.....	24
ภาพที่ 20 : แบบฝึกหัด บทที่ 2.3.....	24
ภาพที่ 21 : แบบฝึกหัด บทที่ 2.4.....	24
ภาพที่ 22 : แบบฝึกหัด บทที่ 2.5.....	24
ภาพที่ 23 : แบบฝึกหัด บทที่ 2.6.....	25
ภาพที่ 24 : แบบฝึกหัด บทที่ 3.1.....	26
ภาพที่ 25 : แบบฝึกหัด บทที่ 3.2.....	26
ภาพที่ 26 : แบบฝึกหัด บทที่ 3.3.....	26
ภาพที่ 27 : แบบฝึกหัด บทที่ 3.4.....	26
ภาพที่ 28 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.1.....	28
ภาพที่ 29 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.2.....	28
ภาพที่ 30 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.3.....	28
ภาพที่ 31 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.4.....	28
ภาพที่ 32 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.5.....	29
ภาพที่ 33 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.6.....	29
ภาพที่ 34 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.7.....	29
ภาพที่ 35 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.8.....	29
ภาพที่ 36 : แบบฝึกหัด บทที่ 5.1.....	30
ภาพที่ 37 : แบบฝึกหัด บทที่ 5.2.....	30
ภาพที่ 38 : แบบฝึกหัด บทที่ 5.3.....	31

ภาพที่ 39 : แบบฝึกหัด บทที่ 5.4..... 31

ภาพที่ 40 : แบบฝึกหัด บทที่ 6.1..... 32

ภาพที่ 41 : แบบฝึกหัด บทที่ 6.2..... 32

ภาพที่ 42 : แบบฝึกหัด บทที่ 6.3..... 32

ภาพที่ 43 : แบบฝึกหัด บทที่ 6.4..... 32

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

เปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายทั่วโลกซึ่งถูกนำไปใช้เล่นได้ทุกประเภท แนวดนตรี เปียโนถูกสร้างขึ้นครั้งแรกโดย บาร์โตโลมีโอ คริสโตโฟรี (bartolomeo Christofori) ในช่วงต้นศตวรรษที่ 18 ถูกพัฒนามาจาก ฮาร์พซิคอร์ด (harpsichord) แต่เปลี่ยนกลไกการทำงานจากการเกี่ยวสายลวดมาเป็นการตีสายลวด ส่งผลให้ผู้เล่นสามารถสร้างความดังและเบาได้ ตอนแรกมันถูกเรียกว่า ฟอร์เตเปียโน (forte-piano) หรือ ดัง-เบา ตามภาษาอิตาลี และเมื่อเวลาผ่านไปจึงถูกเรียกว่า เปียโน (piano) อีกทั้งรวมถึงการพัฒนาขึ้นของระบบการทำงานเปียโนควบคู่ไปตามยุคสมัยเช่นกัน จึงทำให้ผู้แต่งเพลงเขียนผลงานบทเพลงซึ่งอิงจากขีดความสามารถของเครื่องดนตรีที่ร่วมอยู่ในยุคสมัยนั้น ดังนั้นการที่ผู้เล่นเปียโนจะสามารถแสดงบทเพลงหนึ่งได้นั้น หนึ่งในทักษะการเล่นเปียโนที่สำคัญคือการมีเทคนิคการเล่นที่ดีและพร้อมได้ในทุกสถานการณ์ในการแสดง แต่ในการจะฝึกหัดเล่นบทเพลงที่มีความยากนั้น การเรียนรู้ตัวบทเพลง เช่น ตัวโครงสร้างเพลง การบรรเลง และจำโน้ตของบทเพลงไปพร้อมกับการฝึกหัดเทคนิคเฉพาะตัวของบทเพลงนั้น สำหรับนักเปียโนบางท่านอาจจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาค่อนข้างมากในการฝึกส่วนนี้ ความต้องการในการสร้างแบบฝึกหัดที่มุ่งเสริมสร้างเทคนิคการเล่นที่จำเป็นในบทเพลงต่าง ๆ จึงเป็นที่มาของงานวิจัยนี้

บทเพลงที่ผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรณีศึกษาสำหรับการสร้างแบบฝึกหัดครั้งนี้คือโซนาตา หมายเลข 5 ประพันธ์โดยอะเล็กซานเดอร์ สครีอาบิน (alexander Scriabin) (พันธุ์เจริญ, 2552a) ซึ่งเป็นบทเพลงที่ผู้วิจัยได้ฝึกหัดเพื่อใช้ในการแสดงเดี่ยวกึ่งบรรยาย (Lecture recital) ในระดับชั้นปริญญาโท ซึ่งในระหว่างที่ได้ฝึกหัดบทเพลงนี้ ผู้วิจัยได้พบเจอปัญหาอยู่ในบางจุดซึ่งทำให้ต้องใช้เวลามากเป็นพิเศษ เช่น การเล่นคอร์ดที่เขียนอยู่ในลักษณะของโพลีคอร์ด (polychord) ซึ่งเล่นกระโดดสลับไปมาอย่างรวดเร็วในมือขวา และโน้ตเข้บ้ตสองชั้นที่เล่นอย่างรวดเร็วในมือซ้าย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังคาดหวังว่างานวิจัยนี้จะเป็แนวทางต่อยอดสำหรับผู้สนใจทั่วไป เช่น นักศึกษาหรือนักเปียโนที่ต้องการจะสร้างแบบฝึกหัดพัฒนาเทคนิคในรูปแบบคล้ายกันเพื่อแก้ปัญหาในด้านเทคนิคการบรรเลง

โดยในงานวิจัยนี้จะเจาะในส่วนที่มีปัญหาการเล่นของบทเพลงนี้ ซึ่งมีทั้งหมด 2 ส่วน ได้แก่

1. ในส่วนของตอนนำเสนอ (exposition) ของบทเพลง ซึ่งอยู่ตรงจุดที่กำกับด้วยอัตราความเร็วไว้ว่า เพรสโต ค็อน อัลเลเกรซา (Presto con allegrezza) ในช่วงห้องที่ 80-87 ที่ผู้เล่นต้องใช้มือขวาบรรเลงเล่นคอร์ดดังกล่าวที่ถูกเขียนในลักษณะของโพลีคอร์ด (polychord) คอร์ดที่ซึ่งถูกเขียนให้บรรเลงเล่นเสียงคนละเสียงคอร์ด สลับกันในลักษณะของจังหวะสามพยางค์ที่กระโดดข้ามอีออกเท็บ (octave) ด้วยความเร็วที่มาก เล่นกระโดดสลับไปมาอย่างรวดเร็วในมือขวา ซึ่งทำนองท่อนบทเพลงในช่วงนี้ จะมีการบรรเลงซ้ำเหมือนกับในช่วงของท่อนบทสรุป (Recapitulation) แต่ในส่วนของท่อนบทสรุป จะไม่มีการเล่นบรรเลงของคอร์ดกระโดดระยะไกลเหมือนในส่วนของตอนนำเสนอ

ภาพที่ 1 : ตัวอย่างบางส่วนจากโซนาตาหมายเลข 5 ของชครีอาบินในห้องที่ 80-87 ที่มีเทคนิคการเล่นในลักษณะของโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา

2. ในส่วนของมือซ้าย ที่มีการเล่นโน้ตเข้บ้ตสองชั้นต่อเนื่องที่ห้องหมายเลข 96-97, 100-101, 104-105, 357-358, 361-362 และ 365-366

ภาพที่ 2 : ห้องที่ 96, 97, 100, 101, 104, 105 จาก โชนาตาหมายเลขที่ 5 ของชครีอาบิน ที่มีลักษณะของการเล่นโน้ตเข้บ้ตสองชั้นในมือซ้าย แสดงถึงทำนองในแนวเบสที่เร็วและต่อเนื่อง

นอกจากนี้ โชนาตาหมายเลข 5 นั้นมักจะถูกนำไปใช้บรรเลงโดยผู้เข้าแข่งขันในการแข่งขันเปียโนรายการใหญ่ ๆ อยู่เป็นประจำ เช่น การแข่งขันเปียโนไซคอปซกีนาชาติ (International Tchaikovsky Competition) หรือ การแข่งขันเปียโนแวนไคล์เบริน (Van Cliburn Piano Competition) และบรรเลงโดยนักเปียโนที่มีชื่อเสียง เช่น โฮโรวิทซ์ (vladimir Horowitz), ริชเทอร์ (sviatoslav Richter) และ กูลด์ (glenn Gould) เนื่องจากเป็นบทเพลงที่ท้าทาย และสามารถแสดงศักยภาพของผู้เล่นได้เป็นอย่างดี อีกทั้งการสร้างแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะสำหรับการบรรเลงโชนาตา

บทนี้จะเป็โอกาสในการปรับทัศนคติมุมมองของนักศึกษาที่มีต่อบทเพลงระดับชั้นสูง ให้รู้สึกว่ไม่ยากเกินไปที่จะฝึกหัดบทเพลงระดับนี้ หรือเป็นต้นแบบในการประยุกต์สร้างเป็นแบบฝึกหัดเทคนิคสำหรับวรรณกรรมทางเปียโนอื่น ๆ ได้เช่นกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. สังเคราะห์สร้างแบบฝึกหัดเพื่อแก้ปัญหาเทคนิคในการบรรเลงโซนาตาหมายเลข 5 ชครีอาบิน ช่วงที่มีการเล่นคอร์ดกระโดดลักษณะโพลีคอร์ดในมือขวา และโน้ตเข้บ้ตสองชั้นในมือซ้าย
2. เป็นตัวอย่างแนวทางการประยุกต์สร้างแบบฝึกหัด หรือแก้ปัญหาเทคนิคหลากหลายรูปแบบ สำหรับนักศึกษา หรือบุคคลทั่วไป

สมมุติฐานของการวิจัย

1. เขียนแบบฝึกหัดสำหรับการแก้ปัญหาทางเทคนิคขึ้นมาได้สำเร็จ
2. เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาสำหรับประยุกต์ใช้กับบทเพลงอื่นได้ที่มีเทคนิคคล้ายกัน

ขอบเขตการวิจัย

ผู้ทำวิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ในส่วนของเทคนิคการเล่น โพลีคอร์ดสลับไปมา ในห้องหมายเลขที่ 81, 83, 85, 87 และ ในส่วนของมือซ้ายที่มีการเล่นโน้ตเข้บ้ตสองชั้นต่อเนื่องที่ห้องหมายเลข 96-97, 100-101, 104-105, 357-358, 361-362 และ 365-366 ของบทเพลง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเทคนิคการเล่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งจากตำราเกี่ยวกับด้านการเล่นเปียโน รวมถึงแบบฝึกหัดนิ้วที่สามารถนำรูปแบบมาปรับใช้ได้
2. วิเคราะห์ศึกษาเทคนิคในส่วนที่ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ของตัวบทเพลง
3. จัดหาผู้อาสาศาสตร์ทดสอบแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยจัดทำ
4. สังเคราะห์สร้างแบบฝึกหัดขึ้นมา
5. นำแบบฝึกหัดมาทดลองใช้กับตัวผู้ทำวิจัยเอง และ ผู้อาสาทดสอบ
6. บันทึกผลของตัวผู้วิจัย รวมทั้งผลของผู้อาสาศาสตร์ทดสอบ หลังได้ใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาข้อมูลเทคนิค จากงานที่เกี่ยวข้อง
2. เก็บข้อมูลหลังจากได้ทดลองใช้แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เก็บข้อมูลจากอาสาศาสตร์กลุ่มตัวอย่าง หลังจากได้ทดลองใช้แบบฝึกหัดของผู้วิจัยจัดทำ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกหัดแก้ปัญหาทางเทคนิคที่ใช้ได้จริง
2. นำไปประยุกต์ใช้กับเทคนิคที่อยู่ในบทเพลงอื่นแต่มีความใกล้เคียงกันได้เป็นอย่างดี
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจในการทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเทคนิคลักษณะเดียวกัน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการเตรียมการสร้างแบบฝึกหัดนั้น ผู้วิจัยได้ค้นหาข้อมูลทางเทคนิคต่างๆ สำหรับใช้ในการซ้อมและเล่น ตามวรรณกรรมทางเปียโนที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน เพื่อที่จะเป็นองค์ความรู้พื้นฐานอันสำคัญในการพัฒนาสร้างแบบฝึกหัด

ในบทนี้ประกอบไปด้วย

- นิยามของ แบบฝึกหัด (exercise)
- นิยามของ เอตูด (etude)
- เทคนิคการเล่นที่เกี่ยวข้อง :
  - การเล่นโน้ตกระโดด (Leap/Jump)
  - การเล่นคอร์ดกระโดด (Chordal Leap/Jump)
  - การซ้อมโดยการนึกถึงตำแหน่งคีย์ก่อนกด (preparation/feeling the keys)
  - การซ้อมสัดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ (rhythmic pattern)
- ประวัติ เปียโนโซนาตาดหมายเลข 5 ของชครีอาบิน แบบย่อ
- แบบฝึกหัดเทคนิคที่นำมาเป็นแนวทางในการอ้างอิง

นิยามของ แบบฝึกหัด (exercise)

ตามความหมายในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 แบบฝึกหัด คือ แบบตัวอย่างปัญหา หรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ ("พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน," พ.ศ. 2554)

ปรีศนา พลหาญ (2549) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึก หรือ แบบฝึกหัด หรือแบบเสริมทักษะหมายถึงการจัดประสบการณ์ฝึกโดยใช้ตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมเองและเกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้แก้ปัญหา นักเรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน (พลหาญ, 2549)

ประภาพร ถิ่นอ่อน (2553) ได้นิยามแบบฝึกหัดว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึงสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้นจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้และทักษะมากขึ้น เพราะมีรูปแบบหรือลักษณะที่หลากหลาย (ถิ่นอ่อน, 2553)

สุนันทา สุนทรประเสริฐ ได้ให้นิยามว่า แบบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัด คือสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียน เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น (สุนทรประเสริฐ, พ.ศ. 2553)

ศาสตราจารย์ ดร. ณิชชา พันธุ์เจริญ ได้กล่าวถึงความหมายของ exercise ในพจนานุกรม ศัพท์ดุริยางคศิลป์ ไว้ว่า “แบบฝึกที่ช่วยพัฒนาเทคนิคการเล่นดนตรี หรือการขับร้อง” (พันธุ์เจริญ, 2552b)

โดยสรุปแล้วนั้น แบบฝึกหัด อาจนิยามได้ว่าเป็นชุดการเรียนรู้ที่นำองค์ความรู้ที่มีอยู่แล้ว มาปรับใช้ในลักษณะโดยเฉพาะเพื่อเพิ่มทักษะในการคิด และการปฏิบัติ

นิยามของ เอตูด (etude)

ในพจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์ เอตูด (etude) หมายถึง บทฝึกชั้นสูงที่ช่วยพัฒนาเทคนิคในการเล่นดนตรี มักแต่งโดยนักแต่งเพลงที่มีชื่อเสียง บทฝึกหลายบทจึงสามารถใช้ในการแสดงคอนเสิร์ตได้ด้วย เนื่องจากมีความไพเราะและมีคุณค่าทางดนตรีเหมือนบทเพลงที่ใช้แสดง (พินธุ์เจริญ , 2552c)

โกรฟ มิวสิค ออนไลน์ (Grove Music Online) ได้อธิบายไว้ว่า étude เป็นคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสที่เทียบเท่ากับคำว่า study ซึ่งหมายถึงบทประพันธ์สำหรับเครื่องดนตรีที่มีความยาก และมุ่งใช้เทคนิคการบรรเลงแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อให้ผู้บรรเลงสามารถบรรเลงเทคนิคดังกล่าวได้อย่างดี ในช่วงก่อนศตวรรษที่ 19 คำว่า เอตูด หรือ แบบฝึกหัด (exercise) มีความหมายไม่ต่างกันนัก แต่นับตั้งแต่ช่วงต้นศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา เอตูด เริ่มเป็นมากกว่าแบบฝึกหัดสำหรับเทคนิคการบรรเลง แต่ยังสอดแทรกลีลา (style) ทางดนตรีต่าง ๆ ลงไปด้วย (Ferguson)

โดยสรุปแล้วนั้น เอตูด อาจนิยามได้ว่า เป็นแบบฝึกหัดที่ใช้ฝึกเทคนิคการบรรเลง ที่ประพันธ์ขึ้นในลักษณะของบทเพลง อาจมีคุณค่าทางสุนทรียะในระดับที่สามารถเลือกบรรเลงในการแสดงคอนเสิร์ตได้

การเล่นโน้ตกระโดด (Leap/Jump)

การเล่นโน้ตกระโดด (Leap / Jump) คือการที่ผู้เล่นเปียโนจำเป็นต้องกดคีย์เพื่อเล่นโน้ตอย่างต่อเนื่อง แต่ระยะห่างของโน้ตแต่ละตัวที่ต้องเล่นอย่างต่อเนื่องดังกล่าว อยู่ในช่วงระยะห่างที่กว้างเกินกว่าขนาดมือของผู้เล่นจะสามารถกางมือเอื้อมออกไปถึง ณ คีย์นั้นได้

ภาพที่ 3 : ช่วงโน้ตที่ต้องใช้การกระโดดข้ามอ็อกเทฟ (octave) ของมือขวา จากบทเพลง ลา คัมพานลล่า (La Campanella) ประพันธ์โดย ฟรานซ์ ลิซท์ (Franz Liszt)

การใช้เทคนิคกระโดดที่ดีควรทำการฝึกซ้อมให้ข้อมือเป็นตัวนำพาแขนไปขยับตามไปในทิศทางแนวนอน และมือ/ปลายนิ้วหยุดลงที่ตำแหน่งคีย์ของโน้ตที่จะต้องเตรียมเล่นต่อไปอย่างทันเวลา

ชวน ชาง (Chuan C. Chang) ผู้เชี่ยวชาญด้านเปียโนกล่าวไว้ว่า การกระโดดที่ดีประกอบไปด้วยการเคลื่อนไหว 4 จังหวะ คือ การยกมือ/นิ้วออกจากคีย์ การขยับย้ายข้อมือในทิศทางแนวนอน การนึกถึงตำแหน่งคีย์ปลายทาง และ การหยุดมือและนิ้วลงเพื่อเล่นคีย์ปลายทาง (Chang, 2016a)

การเล่นคอร์ดกระโดด (Chordal Leap/Jump)

การเล่นคอร์ดกระโดด (Chordal Leap / Jump) เป็นเทคนิคที่เริ่มปรากฏขึ้นมาให้เห็นในช่วงประมาณกลางศตวรรษที่ 19 มักถูกนำมาใช้อยู่หลายครั้งโดย ลิสต์ (Franz Liszt), บราห์มส์ (Johannes Brahms), ชูมานน์ (Robert Schumann), แอลคอง (Charles-Vaëtan Alkan) หลังจากนั้นค่อยถูกพัฒนาให้มีโน้ตในคอร์ดที่หนาแน่นและยากขึ้นในการบรรเลงเล่น ซึ่งมักพบได้อยู่บ่อยจากนักประพันธ์ในช่วงรอยต่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 20 เช่น ไชคอฟสกี (Tchaikovsky) และ รัคมานิโนฟ (Sergei Rachmaninoff)

ภาพที่ 4 : การเล่นโน้ตในลักษณะของคอร์ดกระโดด ในบทเพลง เกรตท์ เกท อีฟ เคียฟ (Great Gate of Kiev) จากบทเพลงชุด พิกเจอร์ แอ็ท แอน เอ็กซิบิชั่น (Pictures at an Exhibition) ประพันธ์โดย มุสซอกสกี (Mussorgsky)

ภาพที่ 5 : การเล่นคอร์ดกระโดดของมือขวาในช่วงท้ายก่อนเข้าท่อนโคดา (coda) จาก ท่อนที่ 3 ของคอนแชร์โตหมายเลข 3 ในบันไดเสียง ดี ไมเนอร์ ประพันธ์โดย รัคมานิโนฟ (Sergei Rachmaninoff)

การซ้อมโดยการนึกถึงตำแหน่งคีย์ก่อนกด (preparation / feeling the keys)

เป็นการที่ผู้เล่นจินตนาการในหัวว่า ตัวของเรานั้นเหมือนกำลังกดคีย์นั้นๆอยู่จริง แต่สรีระร่างกาย (physical) ของผู้เล่นนั้นยังไม่ได้อยู่ที่ตำแหน่งหรือเล่นบรรเลงกดลงบนคีย์นั้นจริงๆ (Chang, 2016b)

การนึกถึงตำแหน่งคีย์ก่อนกด ควรกระทำการฝึกซ้อมด้วยความเร็วที่ช้าก่อน วิธีการปฏิบัติได้แก่ ขณะที่ผู้เล่นกำลังกดที่ตำแหน่งคีย์โน้ตหนึ่งอยู่นั้น ผู้เล่นต้องนึกถึงคีย์ที่จะต้องกดเป็นอันดับต่อไปอย่างทันทีในช่วงเวลาเดียวกัน

ภาพที่ 6 : ห้องที่ 87 ของโซนาตาเปียโนหมายเลข 5 โดยชครีอาบิน

จากภาพที่ 6 เป็นตัวอย่างการจำลองการปฏิบัติ วิธีซ้อมโดยการนึกถึงตำแหน่งคีย์ก่อนกด (preparation) นั้นในกรอบสี่เหลี่ยมอันแรก แสดงถึงตำแหน่งคีย์ที่เรา กำลังกดอยู่ ณ ปัจจุบัน แต่ในขณะเวลาเดียวกันกับที่กดโน้ตในกรอบสี่เหลี่ยมอันแรกอยู่นั้น เราต้องคิดจินตนาการในหัวว่าเรากดคีย์โน้ตที่อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมอันที่สองอยู่ด้วยเช่นกัน (Fink, 1992)

การซ้อมสัสดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ (rhythmic pattern)

การซ้อมสัสดส่วนจังหวะรูปแบบต่าง ๆ (rhythmic pattern) เป็นวิธีการซ้อมรูปแบบหนึ่ง จะกระทำด้วยวิธีการเปลี่ยนจังหวะของโน้ตในประโยคนั้น ๆ ของบทเพลง เพื่อให้คุ้นชินกับกลุ่มโน้ต ในช่วงจังหวะที่แตกต่างกันออกไป เช่น จังหวะตก (downbeat) และจังหวะยก (upbeat) เหมาะสำหรับการฝึกซ้อมประโยคโน้ตเพลงที่ยาก และซับซ้อน เพื่อให้เกิดความสม่ำเสมอในเรื่องของจังหวะ การซ้อมแบบสัสดส่วนจังหวะรูปแบบต่าง ๆ สามารถใช้ซ้อมได้กับเครื่องดนตรีหลากหลายชนิด (Leimer, 1972)

Original Theme :

1.

2.

ภาพที่ 7 : ตัวอย่างการฝึกซ้อมสัสดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ (rhythmic pattern)

ดังในตัวอย่างภาพที่ 7 แสดงถึงวิธีการซ้อมสัสดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ โดยการเปลี่ยนจังหวะจากทำนองหลัก (original theme) ให้อยู่ในรูปแบบที่หลากหลายเช่น โน้ตประจุค และเปลี่ยนให้เป็นกลุ่มโน้ตสามพยางค์

ประวัติ เปียโนโซนาตาทาหมายเลข 5 ของชครีอาบิน แบบย่อ

เปียโนโซนาตาทาหมายเลข 5 เป็นโซนาตาที่ประกอบด้วยท่อนเดียว และมีการใช้เสียงประสาน และโน้ตที่อยู่ภายนอกของบันไดเสียงจำนวนมาก ในช่วงแรกก่อนที่ชครีอาบินจะประพันธ์ผลงานโซนาตาชิ้นนี้ เขาได้ประพันธ์บทกวีด้วยตนเองความยาว 12-13 หน้า และตั้งชื่อว่า “โพเอ็ม ออฟ เอ็กซตาซี” (Poem of Ecstasy) (Barany-Schlauch, 1985) ซึ่งเนื้อหาหลักกล่าวถึงความมีชัยของมนุษยชาติ และบางส่วนของข้อความในบทกวีที่มีลักษณะที่เรียกว่า บทอัศจรรย์ (eroticism poem) หลังจากบทกวีนี้เสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 1906 ชครีอาบินจึงได้ประพันธ์บทเพลง 2 บทขึ้น โดยได้รับอิทธิพลจากบทกวีดังกล่าว ได้แก่ ซิมโฟนิคโพเอ็ม (symphonic poem) ผลงานลำดับที่ 54 และเปียโนโซนาตาทาหมายเลข 5 ผลงานลำดับที่ 53

ชครีอาบินได้ประพันธ์โซนาตาเปียโนหมายเลข 5 สำเร็จในปี ค.ศ. 1908 โดยเอกสารโน้ตเพลงต้นฉบับ ชครีอาบินได้มอบให้กับ อัลเฟรด ลา ลิแบร์ต (alfred la Liberte) นักเปียโนชาวแคนาดาซึ่งเป็นลูกศิษย์ของชครีอาบินเอง และบุคคลในตระกูล ลา ลิแบร์ต ได้มอบโน้ตเพลงให้กับพิพิธภัณฑสถานชครีอาบิน (scriabin museum) ณ ประเทศรัสเซียในปี ค.ศ. 1971 (Skrjabin, 2011)

แบบฝึกหัดเทคนิคที่นำมาเป็นแนวทางในการอ้างอิง

- CORTOT-CHOPIN Studies Op. 10 Op. 25 for Piano (Study Edition Commented by Alfred Cortot) (CORTOT-CHOPIN, 2013)

เป็นหนังสือโน้ตเพลงเอทูดสำหรับเปียโนซึ่งประพันธ์โดยโซแปงที่ถูกเรียบเรียงคำแนะนำและวิธีการซ้อมโดย อัลเฟรด คีออตโต (alfred Cortot) ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ซาลาแบร์ (edition Salabert) (CORTOT-CHOPIN, 2013) ซึ่งคีออตโตได้จัดทำแบบฝึกหัดไว้หลายชุดฝึกสำหรับเตรียมตัวก่อนการเริ่มฝึกหัดตัวบทเอทูดของโซแปงไว้ทุกๆบท ซึ่งเรียกว่า ฟริเพเรชันเอ็กเซอร์ไซส์ (preparation exercise) แทรกไว้ในหน้าหนังสือก่อนจะเข้าหน้าโน้ตเพลงเอทูดของโซแปงแต่ละบท คีออตโตได้หยิบดึงโน้ตของเอทูดที่ถูกเขียนไว้นำมาเขียนแยกแนวเสียงออกมาไว้ให้อยู่ในรูปแบบการซ้อมที่มีหลากหลาย Pattern เพื่อให้เกิดความคล่องแม่นยำกับผู้ฝึกหัดอย่างเป็นขั้นเป็นตอนโดยไม่ให้เกิดความรู้สึกที่ยากในการเล่น และอีกทั้งเป็นการลดโอกาสทำให้เกิดการบาดเจ็บของร่างกาย

บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย

งานวิจัยการสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้แก้ปัญหาในการเล่นเปียโน โดยใช้โซนาตาเปียโน หมายเลข 5 ประพันธ์โดยชครีอาบิน เป็นบทเพลงกรณีศึกษา ผู้วิจัยได้พยายามออกแบบสร้างแบบฝึกหัดที่มีความยืดหยุ่นซึ่งให้กระบวนการในการฝึกหัดฝึกซ้อมเป็นไปอย่างเป็นขั้นเป็นตอน โดยที่ไม่ให้ผู้ฝึกได้เกิดความรู้สึกที่ยากลำบากและลดอัตราการเกิดอาการบาดเจ็บในการฝึกหัด

การวิเคราะห์โครงสร้างตัวบทเพลงชครีอาบินโซนาตา 5 ในส่วนที่มีการใช้เทคนิคคอร์ดกระโดด

The image displays three systems of musical notation for Chopin's No. 5 Sonata. Each system consists of a grand staff with a treble and bass clef. The music is in a key with four sharps (F# major) and a 3/4 time signature. The notation includes various chords and melodic lines, with some chords marked with 'y' for grace notes. The first system shows a sequence of chords in the right hand and a bass line in the left hand. The second system features a four-measure rest in the right hand, followed by a sequence of chords. The third system shows a two-measure rest in the right hand, followed by a sequence of chords. The overall structure is a piano accompaniment for a vocal or instrumental line.

ภาพที่ 8 : โซนาตาหมายเลข 5 ของชครีอาบินในห้องที่ 80-87

จากภาพที่ 8 จะเห็นว่า โพลีคอร์ดกระโดดในแนวมือขวาของห้องที่ 81 และ 83 เป็นการสลับกันระหว่างคอร์ด Amaj7 ในรูปพลิกกลับครั้งที่ 2 ที่แนวมือขวาเล่นเฉพาะโน้ต G# C# และ E และคอร์ด F#m ในรูปพลิกกลับครั้งที่ 1 ที่แนวมือขวาเล่นโน้ต A C# และ F#

ส่วนโพลีคอร์ดของห้องที่ 85 และ 87 เป็นการสลับกันระหว่างคอร์ด Bmaj7 ในรูปพลิกกลับครั้งที่ 2 ที่แนวมือขวาเล่นเฉพาะโน้ต A# D# และ F# และคอร์ด G#m ในรูปพลิกกลับครั้งที่ 1 ที่แนวมือขวาเล่นโน้ต B C# และ G# จะเห็นได้ว่าโพลีคอร์ดทั้ง 2 คู่จะอยู่ในช่วงคู่แปดที่แตกต่างกัน และยังมีรูปแบบการวางนิ้วที่แตกต่างกันด้วย

การสังเคราะห์สร้างแบบฝึกหัด

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลของชครีอาบินทุกลำดับผลงานเช่น ผลงานลำดับที่ op. 8, op. 42 และ op. 65 พบว่าเหตุผลดังกล่าวไม่สามารถใช้แก้ปัญหาในการบรรเลงโพลีคอร์ดกระโดดและโน้ตเข้ตสองชั้นของผู้วิจัยได้ ดังนั้นจึงมองหาทางเลือกอื่นที่สามารถนำเอาเทคนิคมาประยุกต์ใช้และสังเคราะห์แบบฝึกหัดนี้ขึ้นมา ได้แก่ การประยุกต์นำรูปแบบแนวทางบางส่วนจากแบบฝึกหัดพรีเพรชันเอ็กเซอร์ไซส์ (preparation exercise) ประพันธ์ขึ้นโดย คีออตโต (alfred Cortot) และการซ้อมสัดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ (rhythmic pattern)

ในส่วนของการเล่นโพลีคอร์ดกระโดดข้าม octave ในห้องที่ 81, 83, 85 และ 87 ของบทเพลง แนวทางในการจำแนกแยกแนวทำนองจากคอร์ดที่เล่นกระโดดของตัวบทเพลง ผู้วิจัยได้หยิบยกนำเอารูปแบบวิธีจากแบบฝึกหัด พรีเพรชันเอ็กเซอร์ไซส์ (preparation exercise) ของคีออตโต ซึ่งมีวิธีการฝึกหลากหลายรูปแบบ เช่น การแยกกระจายโน้ตในคอร์ดออกมาให้อยู่ในรูปของอาร์เปจโจ (arpeggio) นำมาประยุกต์ใช้กับการสร้างแบบฝึกหัดสำหรับเทคนิคการบรรเลงโพลีคอร์ดของเปียโนโซนาตาทาหมายเลข 5 ในส่วนของห้องที่ 81, 83, 85, 87 ด้วยการนำคอร์ดมาจำแนกแยกโน้ตออกมาแต่ละตัว แล้วนำมาสร้างเป็นแบบฝึกหัดฝึกเทคนิค โดยในส่วนช่วงแรกของบทฝึกของผู้วิจัยจะเน้นการฝึกทำนองโน้ตในแบบทำนองเดี่ยว (monophonic) จนไปถึงบทฝึกที่มีองค์ประกอบของโน้ตครบตามโครงสร้างคอร์ดจริงของบทเพลง พร้อมทั้งผสมรูปแบบการซ้อมสัดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ ลงไปในการฝึกไว้ด้วย

5. **Vivace.** (♩ = 184.)
leggero
p *scherzando*

ภาพที่ 9 : ตัวอย่างบทเอทูดของโชแปงหมายเลข op. 25 – 5 บันไดเสียง อี ไมเนอร์

จากภาพที่ 9 (ด้านบน) จะเป็นตัวอย่างส่วนหนึ่งจากตอนต้นบทเพลงเอทูดของโชแปงบทที่ op. 25 – 5 และส่วนภาพที่ 10 (ด้านล่าง) แสดงถึงแนวทางในการจำแนกแยกโน้ตออกมาจากตัวบทเอทูดเพื่อฝึกเทคนิค

etc.

etc.

ภาพที่ 10 : ตัวอย่างส่วนหนึ่งจากแบบฝึกหัดพรีเพเรชันเอ็กเซอร์ไซส์ (preparation exercise) ของคอร์ทโต สำหรับบทเอทูดของโชแปงหมายเลข Op.25 – 5 บันไดเสียง อี ไมเนอร์ (CORTOT-CHOPIN, 2013)

ในส่วนของมือซ้ายที่มีการเล่นโน้ตเช็ทสองชั้นต่อเนื่องในบทเพลง ผู้วิจัยได้ผนวกวิธีการซ้อม สัปดาห์จังหวะรูปแบบต่างๆ มาประยุกต์สร้างเป็นแบบฝึกหัดให้กับการเล่นโน้ตเช็ทสองชั้นในมือซ้าย จำแนกออกมาเป็นหลายข้อรูปแบบการซ้อม โดยแต่ละข้อจะเปลี่ยนรูปแบบของ pattern จังหวะที่แตกต่างกันไป เช่นการขยับเปลี่ยนจังหวะที่เริ่มต้นของประโยคโน้ตเพลง (phrase) จากเดิมเริ่มที่จังหวะตก (downbeat) เปลี่ยนเป็นให้เริ่มที่จังหวะยก (upbeat) และการผนวกเปลี่ยนกลุ่มโน้ตใส่จังหวะลักษณะของ triplets เข้าไป

ส่วนของกลุ่มอาสาสมัครทดลองใช้แบบฝึกหัดของผู้วิจัย

ในส่วนของการเก็บผลทดลองใช้แบบฝึกหัดกับกลุ่มอาสาสมัคร ผู้วิจัยได้จัดแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. ส่วนของอาสาสมัคร หัดบทเพลงในส่วนที่กำหนดขอบเขตไว้ พร้อมไปกับการฝึกเทคนิคด้วยแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย จำนวน 3 คน โดยที่ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติอาสาสมัครไว้ดังนี้
  - เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ
  - มีประสบการณ์ในการเล่นเปียโนไม่ต่ำกว่า 5 ปี

รายชื่อของอาสาสมัครทดลองใช้แบบฝึกหัด ได้แก่

- 1.1 นายกชิตศ วีระสัย
- 1.2 นายภูมินทร์ บุญประภากร
- 1.3 นายสิรภพ วิชัยชิตะ

2. ส่วนของผู้เชี่ยวชาญด้านเปียโน ที่จะมาให้ความคิดเห็นต่อกระบวนการพัฒนาเทคนิคของอาสาสมัครแต่ละท่าน โดยที่ผู้เชี่ยวชาญด้านเปียโนซึ่งจะเป็นอาจารย์สอน/นักเปียโนมืออาชีพ 2 ท่านที่มีประสบการณ์ทั้งการสอน และเล่นแสดงคอนเสิร์ต recital ระดับชาติ/นานาชาติ

รายชื่อของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

- 2.1 อาจารย์สันต์ จิตตการ
- 2.2 อาจารย์อานันท์ จางไววิทย์

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. บทเพลงเปียโนโซนาตาหมายเลข 5 โดยชครีอาบิน
2. แบบฝึกหัดฝึกเทคนิคที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ทำขึ้น
3. การบันทึกความคิดเห็น ซึ่งประกอบไปด้วย
  - ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญต่ออาสาสมัครทดลองใช้แบบฝึกหัดผู้วิจัย (นักศึกษาทั้ง 3 คน)
  - ความคิดเห็นจากอาสาสมัครทดลองใช้แบบฝึกหัดผู้วิจัย (นักศึกษาทั้ง 3 คน) ถึงของความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังได้ใช้แบบฝึกหัดเทคนิคที่ผู้วิจัยจัดทำ

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

1. นำข้อมูลเทคนิคที่ได้ศึกษาทั้งหมด มาปรับทดลองใช้กับตัวเทคนิคในบทเพลงโซนาตาหมายเลข 5 และ เลือกรูปแบบการจำแนกแยกโน้ต ที่ซึ่งให้ผลลัพธ์ในการพัฒนาเทคนิคได้ผลที่สุด มาสร้างเป็นแบบฝึกหัดแต่ละข้อ
2. กำหนดคัดสรรสร้างกรอบเงื่อนไขกฎเกณฑ์ และระยะเวลาในการซ้อมแบบฝึกหัดของผู้วิจัย ให้สำหรับกลุ่มอาสาสมัครทดลองใช้ เพื่อเลี่ยงการเกิดอาการบาดเจ็บ
3. นำแบบฝึกหัดมาทดลองใช้กับตัวผู้ทำวิจัยเองและกลุ่มผู้อาสาทดสอบ
4. บันทึกผลหลังใช้ รวมถึงผลของผู้อาสาสมัครทดสอบ

เงื่อนไขกฎเกณฑ์และระยะเวลาในการซ้อมแบบฝึกหัดสำหรับกลุ่มอาสาสมัคร

1. ในส่วนของขอบเขตการฝึกหัดในดัวบทเพลงโซนาตาหมายเลข 5 ที่กำหนดไว้ให้สำหรับกลุ่มอาสาสมัคร ซึ่งได้แก่ ในช่วงห้องที่มีเทคนิคโพลีคอร์ดกระโดด และจุดที่มีมือซ้ายเล่นโน้ตเชบิตสองชั้นรวดเร็ว ระยะเวลาของการฝึกซ้อมในส่วนของบทเพลง ผู้วิจัยได้กำหนดอยู่ที่ สัปดาห์ละ 2-3 วัน โดยระยะเวลาต่อวัน ฝึกซ้อมครั้งละ 20 นาที โดยในช่วง 1 สัปดาห์แรกของการเริ่มดัวบทเพลงจริงนั้น ผู้วิจัยกำหนดให้กลุ่มอาสาสมัคร หัดแต่ส่วนบทเพลงอย่างเดียว พร้อมกับให้อาสาสมัครแต่ละท่านทำการบันทึกภาพและเสียงเก็บไว้ขณะทำการฝึกซ้อม

2. หลังจากเข้าสัปดาห์ที่ 2 แล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาการซ้อมใหม่ให้กับกลุ่มอาสาสมัครเป็นดังนี้ คือภายใน 1 ชั่วโมงต่อวัน ซ้อมในส่วนของบทเพลงเป็นเวลา 15 นาที จากนั้นฝึกหัดซ้อมในส่วนของแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสังเคราะห์สร้างขึ้นเป็นเวลา 15 นาที หลังจากนั้นให้กลุ่มอาสาสมัครกลับไปเล่นดัวบทเพลงโซนาตาในจุดที่กำหนดไว้ พร้อมทำการบันทึกภาพและเสียงเก็บไว้

3. ประเมินผลวิจัย ลงความคิดเห็นพร้อมกับผู้เชี่ยวชาญด้านเปียโน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้จะครอบคลุมเนื้อหาซึ่งสรุปผลหลังจากการได้สังเคราะห์สร้างแบบฝึกหัดขึ้นมา และสรุปผลลัพธ์หลังจากนำมาใช้งานจริง

แบบฝึกหัดเทคนิค

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เทคนิคของโชนาตาหมายเลข 5 ของชคริอาบิน ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกหัดนี้จำนวนทั้งหมด 6 ชุด รวมทั้งหมด 33 บท ซึ่งชุดที่ 1-3 เป็นแบบฝึกหัดสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวารวมทั้งหมด 17 บท และชุดที่ 4-6 เป็นแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเชปต์สองชั้นในมือซ้ายรวมทั้งหมด 16 บท

แบบฝึกสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา

- แบบฝึกหัดชุดที่ 1 – การฝึกให้นิ้วเกิดความคล่องแคล่วในการกดโน้ต 7 บท
- แบบฝึกหัดชุดที่ 2 – การฝึกให้เกิดความคล่องในการเล่นโน้ตชั้นคู่กระโดดระยะไกล 6 บท
- แบบฝึกหัดชุดที่ 3 – การฝึกให้เกิดความเคยชินกับตำแหน่งของคอร์ดบนคีย์เปียโน 4 บท

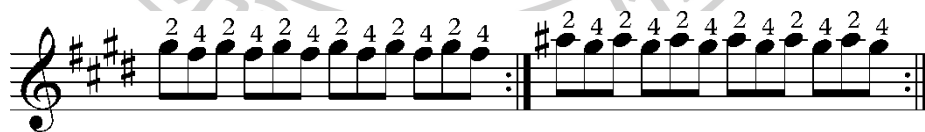
แบบฝึกหัดชุดที่ 1 - การฝึกให้นิ้วเกิดความคล่องแคล่วในการกดโน้ต

จุดประสงค์

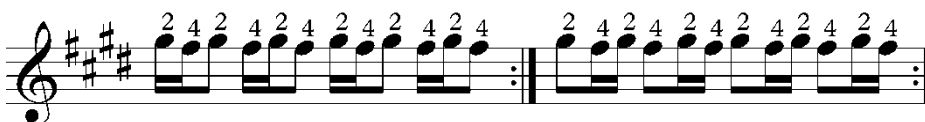
เป็นการนำโน้ตจากการเล่นคอร์ดกระโดดในลักษณะโพลีคอร์ดจากตัวบทเพลงมาแยกแนวเสียงประสานในคอร์ดแต่ละแนวออกมา นำมาฝึกนิ้วมือให้ได้เล่นวนซ้ำไปมา ซึ่งลักษณะของตำแหน่งการใช้ นิ้ว (Fingering) นั้นจะเป็นการใช้นิ้วที่ให้ความรู้สึกไม่ถนัดตามธรรมชาติของผู้เล่นเปียโนโดยส่วนมาก แต่แท้จริงซึ่งเป็นตำแหน่งการใช้นิ้วที่นำมาจากการใช้เล่นคอร์ดกระโดดในลักษณะโพลีคอร์ดของตัวบทเพลงจริง เพื่อให้เกิดความคุ้นชินกับตำแหน่งคีย์ที่มีการเปลี่ยนเล่นนิ้วอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งแทรกเทคนิควิธีการซ้อมสัปดาห์ละรูปแบบต่างๆ ด้วยการเปลี่ยนสัปดาห์ละรูปแบบลงในข้อแบบฝึกหัดบางบทฝึก

หมายเหตุ

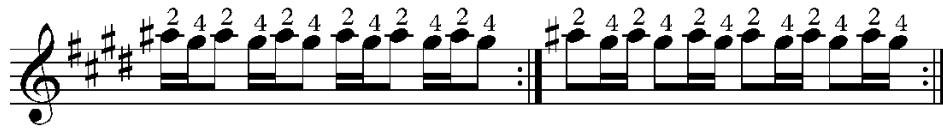
- ควรใช้นิ้วตามที่ผู้วิจัยได้เขียนกำหนดไว้ตลอดเวลาขณะฝึกหัดซ้อมแบบฝึกหัด เนื่องจากเป็นตำแหน่งการใช้ นิ้ว (Fingering) ที่ผู้ฝึกจำเป็นจะต้องใช้ในการเล่นโพลีคอร์ดกระโดดของตัวบทเพลง
- ในห้องที่มีการระบุเครื่องหมายย้อน หมายถึง ให้ผู้ฝึกเล่นย้อนในห้องนั้น จำนวนครั้งแล้วแต่ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกแต่ละท่านสามารถจะกำหนดเองได้ตามสบาย จนกว่าเกิดความสะดวกสบายในการเล่น

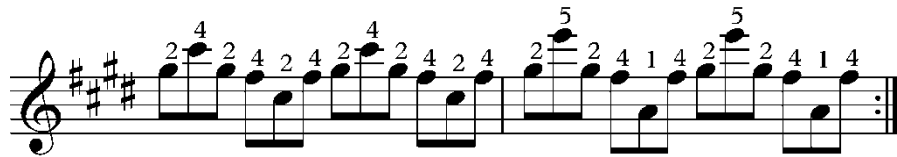
ภาพที่ 11 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.1

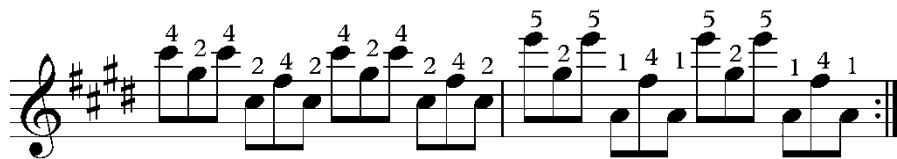
ภาพที่ 12 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.2

ภาพที่ 13 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.3

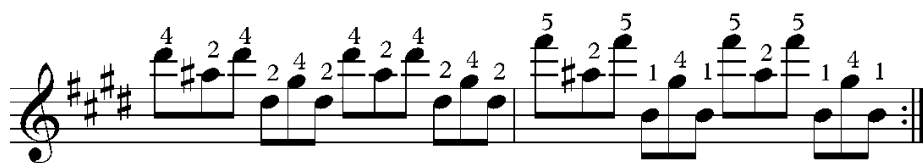
ภาพที่ 14 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.4

ภาพที่ 15 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.5

ภาพที่ 16 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.6

ภาพที่ 17 : แบบฝึกหัด บทที่ 1.7

แบบฝึกหัดชุดที่ 2 – การฝึกให้เกิดความคล่องในการเล่นโน้ตขั้นคู่กระโดดระยะไกล

จุดประสงค์

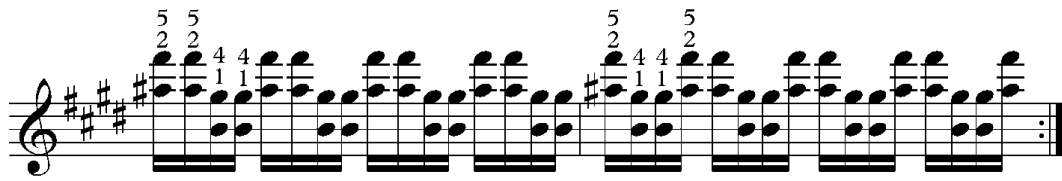
เป็นแบบฝึกหัดที่ให้ผู้ฝึกได้เริ่มสัมผัสถึงลักษณะตำแหน่งของคีย์และการใช้นิ้วที่จะได้ใช้บรรเลงจริงในตัวบทเพลง แต่แนวเสียงประสานของโน้ตจากคอร์ดกระโดดจะยังมีอยู่เพียงแค่สองแนวเสียง และพร้อมทั้งสอดแทรกการฝึกหัดด้วยวิธีการเล่นสลับจังหวะตก (downbeat) และจังหวะยก (upbeat) ในตำแหน่งของคีย์ที่จะมีการเล่นคอร์ดเสียงสูงและต่ำอย่างต่อเนื่อง เพื่อความคุ้นชินต่อทุกตำแหน่งช่วงคีย์

หมายเหตุ

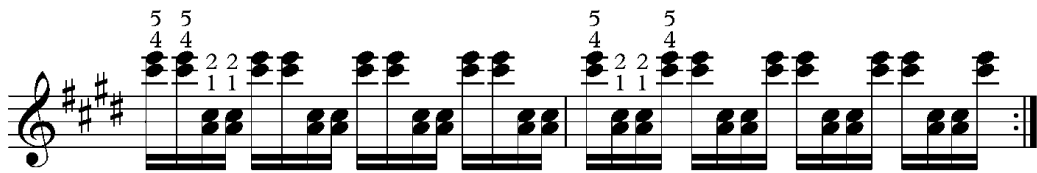
- ควรใช้นิ้วตามที่ผู้วิจัยได้เขียนกำหนดไว้ตลอดเวลาขณะฝึกหัดซ้อมแบบฝึกหัด เนื่องจากเป็นตำแหน่งการใช้นิ้วที่ผู้ฝึกจำเป็นต้องใช้ในการเล่นโพลีคอร์ดกระโดดของตัวบทเพลงจริง
- ในห้องที่มีการระบุเครื่องหมายย້อน หมายถึงให้ผู้ฝึกเล่นย້อนในห้องนั้นจำนวนครั้งแล้วแต่ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกแต่ละท่านสามารถจะกำหนดเองได้ตามสบายจนกว่าเกิดความสะดวกสบายในการเล่น ทั้งนี้ควรหยุดพักหากมีอาการปวดเมื่อย
- ขณะฝึกหัด ผู้ฝึกควรฟังเสียงการเล่นของตนเองอย่างตลอดเวลา เพื่อให้โน้ตขั้นคู่แต่ละช่วงจังหวะมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอของจังหวะและเสียง ดังนั้นควรใช้เมโทรโนม (metronome) ในระยะแรกของการฝึกหัด

ภาพที่ 18 : แบบฝึกหัด บทที่ 2.1

ภาพที่ 19 : แบบฝึกหัด บทที่ 2.2

ภาพที่ 20 : แบบฝึกหัด บทที่ 2.3

ภาพที่ 21 : แบบฝึกหัด บทที่ 2.4

ภาพที่ 22 : แบบฝึกหัด บทที่ 2.5

ภาพที่ 23 : แบบฝึกหัด บทที่ 2.6

แบบฝึกหัดชุดที่ 3 – การฝึกให้เกิดความเคยชินกับตำแหน่งของคอร์ดบนคีย์เปียโน

จุดประสงค์

เป็นแบบฝึกหัดที่นำรูปคอร์ดที่ใช้เล่นในท่วงเพลงจริง มาจัดวางการซ้อมให้อยู่ในแบบของการซ้อมสัดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ (rhythmic pattern) ที่ช่วงคอร์ดเสียงต่ำและเสียงสูง พร้อมทั้งสลับจังหวะตกและจังหวะยกของคอร์ดให้มีความแตกต่างจากท่วงเพลงจริง เพื่อให้เกิดความคุ้นชินกับตำแหน่งการใช้นิ้วบนคีย์ที่จะต้องเล่นมากขึ้น

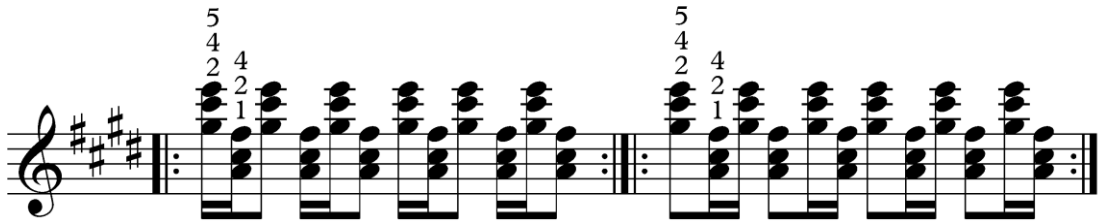
หมายเหตุ

- ควรใช้นิ้วตามที่ผู้วิจัยได้เขียนกำหนดไว้ตลอดเวลาขณะฝึกหัดซ้อมแบบฝึกหัด เนื่องจากเป็นตำแหน่งการใช้นิ้ว (Fingering) ที่ผู้ฝึกจะได้ใช้ในการเล่นโพลีคอร์ดกระโดดของท่วงเพลงจริง

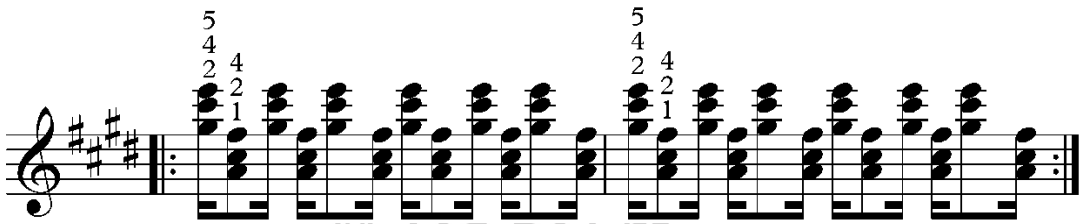
- ในห้องที่มีการระบุเครื่องหมายอื่น หมายถึง ให้ผู้ฝึกเล่นย้อนในห้องนั้น จำนวนครั้งแล้วแต่ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกแต่ละท่านสามารถจะกำหนดเองได้ตามสบายจนกว่าเกิดความสะดวกสบายในการเล่น ทั้งนี้หากมีอาการปวดเมื่อยควรหยุดพัก

- สำหรับในข้อบฝึกหัดที่มีการสลับกันของจังหวะตกและจังหวะยกของคอร์ดนั้นๆ ผู้ฝึกควรรู้สึกถึงจังหวะตกและจังหวะยกอย่างแท้จริงในหัวของผู้ฝึกหัด

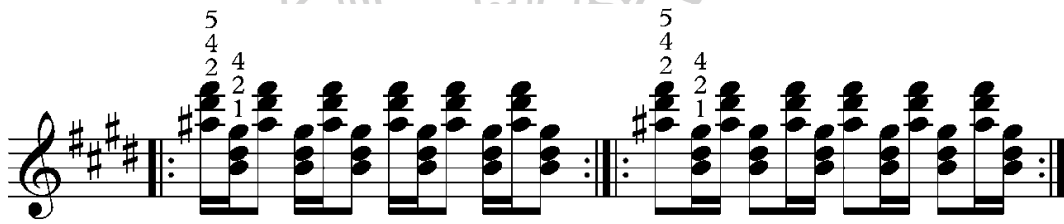
- ให้ผู้ฝึกซ้อมควรซ้อมแบบฝึกหัดชุดนี้ด้วยวิธีการ การนึกถึงตำแหน่งคีย์ก่อนกด (preparation) ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2

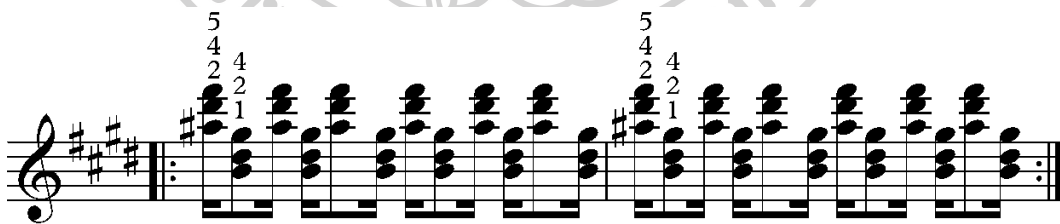
ภาพที่ 24 : แบบฝึกหัด บทที่ 3.1

ภาพที่ 25 : แบบฝึกหัด บทที่ 3.2

ภาพที่ 26 : แบบฝึกหัด บทที่ 3.3

ภาพที่ 27 : แบบฝึกหัด บทที่ 3.4

แบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเข้ตสองชั้นในมือซ้าย

- แบบฝึกหัดชุดที่ 4 - การฝึกโน้ตในมือซ้ายด้วยวิธีการซ้อมสัตส่วนจ้งหะรูปแบบต่างๆ ที่ครอบคลุมเทคนิคการเล่นในห้องที่ 96-97, 100-101, 357-358, 361-362 ของบทเพลง 8 บท
- แบบฝึกหัดชุดที่ 5 - การฝึกโน้ตในมือซ้ายด้วยวิธีการซ้อมสัตส่วนจ้งหะรูปแบบต่างๆ ที่ครอบคลุมเทคนิคการเล่นในห้องที่ 104 และ 365 ของบทเพลง 4 บท
- แบบฝึกหัดชุดที่ 6 - เป็นการฝึกซ้อมสัตส่วนจ้งหะรูปแบบต่างๆ เช่นเดียวกับแบบฝึกหัดชุดที่ 5 ดังที่ได้กล่าวไปข้างบน แต่มีการสลับโน้ตตัวแรกให้เริ่มที่จ้งหะยกก่อน 4 บท

แบบฝึกหัดชุดที่ 4

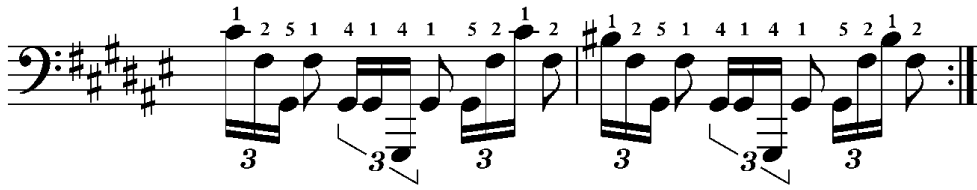
จุดประสงค์

ฝึกโน้ตในมือซ้ายด้วยวิธีการซ้อมสัตส่วนจ้งหะรูปแบบต่างๆ ที่ครอบคลุมเทคนิคการเล่นในห้องที่ 96-97, 100-101, 357-358, 361-362 ของบทเพลง พร้อมทั้งเปลี่ยนจ้งหะการฝึกเล่นโน้ตด้วยวิธีการจัดแบ่งจ้งหะโน้ตขึ้นใหม่ ได้แก่ การใช้สามพยางค์ (Triplets) เพื่อให้เน้วเกิดความคุ่นชินและมีความสม่ำเสมอในการคุมจ้งหะและน้ำหนักเสียงโน้ต

หมายเหตุ

- ควรใช้น้วตามที่ผู้วิจัยได้เขียนกำหนดไว้ตลอดเวลาขณะฝึกซ้อมแบบฝึกหัด เนื่องจากเป็นตำแหน่งการใช้น้ว (Fingering) ที่จะได้ใช้ในบทเพลงจริง
- ในห้องที่มีการระบุเครื่องหมายย่อน หมายถึงให้ผู้ฝึกเล่นย่อนในห้องนั้นๆจำนวนครั้งแล้วแต่ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกแต่ละท่านสามารถจะกำหนดเองได้ตามสบายจนกว่าเกิดความสะดวกสบายในการเล่น ทั้งนี้ควรหยุดพักหากมีอาการปวดเมื่อย
- ควรเล่นให้แต่ละโน้ตมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอของจ้งหะและต่อเนื่องของน้ำหนักเสียงเท่าที่เป็นไปได้ ดังนั้นควรใช้เมโทรโนม (metronome) ในระยะแรกของการฝึกหัด

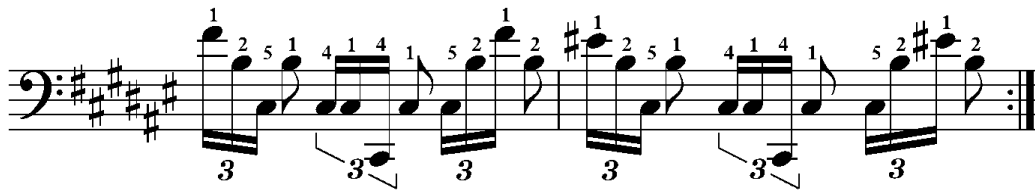

ภาพที่ 28 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.1

ภาพที่ 29 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.2

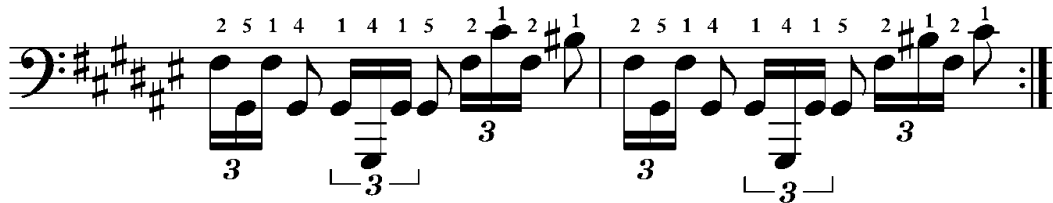
ภาพที่ 30 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.3

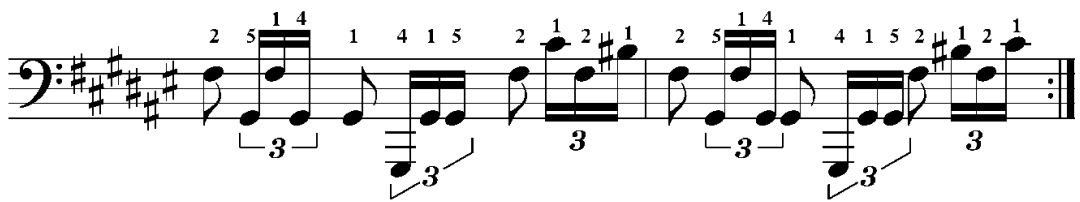
ภาพที่ 31 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.4

หมายเหตุ

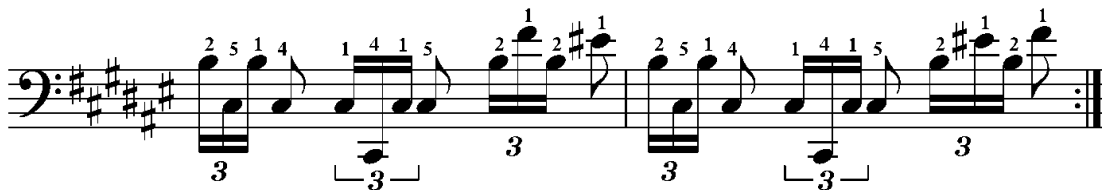
- ในแบบฝึกหัดจำนวน 4 บทด้านล่างดังต่อไปนี้ (บทที่ 4.5 ถึง 4.8) ให้ผู้ฝึกเริ่มเล่นแต่ละข้อด้วยการเล่นพิกอัพโน้ต (pick-up note) ด้วยตัวโน้ตสุดท้ายของแต่ละข้อบทฝึกหัดทุกครั้ง

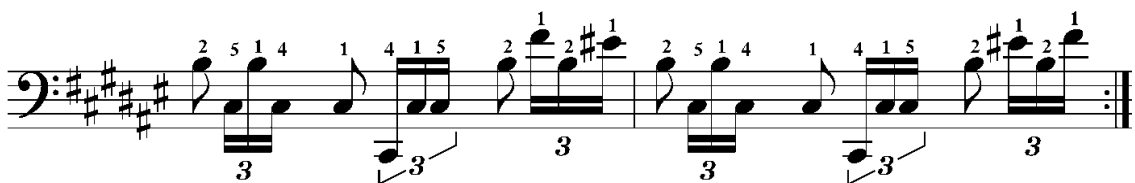
ภาพที่ 32 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.5

ภาพที่ 33 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.6

ภาพที่ 34 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.7

ภาพที่ 35 : แบบฝึกหัด บทที่ 4.8

แบบฝึกหัดชุดที่ 5

จุดประสงค์

ฝึกโน้ตในมือซ้ายด้วยวิธีการซ้อมสัดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ ที่ครอบคลุมเทคนิคการเล่นใน ห้องที่ 104 และ 365 ของบทเพลง เพื่อให้นิ้วเกิดความคุ้นชินและมีความสม่ำเสมอในการคุมจังหวะ และน้ำหนักเสียงโน้ต

หมายเหตุ

- ควรใช้นิ้วตามที่ผู้วิจัยได้เขียนกำหนดไว้ตลอดเวลาขณะฝึกซ้อมแบบฝึกหัด เนื่องจากเป็น ตำแหน่งการใช้ นิ้ว (Fingering) ที่จะได้ใช้ในบทเพลงจริง
- ในห้องที่มีการระบุเครื่องหมายอื่น หมายถึงให้ผู้ฝึกเล่นย้อนในห้องนั้นๆ จำนวนครั้ง แล้วแต่ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกแต่ละท่านสามารถจะกำหนดเองได้ตามสบายจนกว่าเกิดความสะดวกสบายในการเล่น ทั้งนี้ควรหยุดพักหากมีอาการปวดเมื่อย
- ควรเล่นให้แต่ละโน้ตมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอของจังหวะและต่อเนื่องของน้ำหนักเสียง เท่าที่เป็นไปได้ ดังนั้นควรใช้เมโทรโนม (metronome) ในระยะแรกของการฝึกหัด

ภาพที่ 36 : แบบฝึกหัด บทที่ 5.1

ภาพที่ 37 : แบบฝึกหัด บทที่ 5.2

ภาพที่ 38 : แบบฝึกหัด บทที่ 5.3

ภาพที่ 39 : แบบฝึกหัด บทที่ 5.4

แบบฝึกหัดชุดที่ 6

จุดประสงค์

เป็นการฝึกโน้ตในมือซ้ายด้วยวิธีการซ้อมสัปดาห์จังหวะรูปแบบต่างๆ ที่ครอบคลุมเทคนิคการเล่นในท่อนที่ 104 และ 365 ของบทเพลงอย่างเจาะจง เฉกเช่นเดียวกับแบบฝึกหัดชุดที่ 5 แต่มีการสลับโน้ตตัวแรกให้เริ่มที่จังหวะยกก่อน

หมายเหตุ

- ควรใช้นิ้วตามที่ผู้วิจัยได้เขียนกำหนดไว้ตลอดเวลาขณะฝึกซ้อมแบบฝึกหัด เนื่องจากเป็นตำแหน่งการใช้นิ้ว (Fingering) ที่จะได้ใช้ในบทเพลงจริง

- ในห้องที่มีการระบุเครื่องหมายย่อหน้า หมายถึงให้ผู้ฝึกเล่นย่อหน้าในท่อนนั้นๆ จำนวนครั้งแล้วแต่ ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกแต่ละท่านสามารถจะกำหนดเองได้ตามสบายจนกว่าเกิดความสะดวกสบายในการเล่น ทั้งนี้ควรหยุดพักหากมีอาการปวดเมื่อย

- ควรเล่นให้แต่ละโน้ตมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอของจังหวะและต่อเนื่องของน้ำหนักเสียงเท่าที่เป็นไปได้ ดังนั้นควรใช้เมโทรโนม (metronome) ในระยะแรกของการฝึกหัด

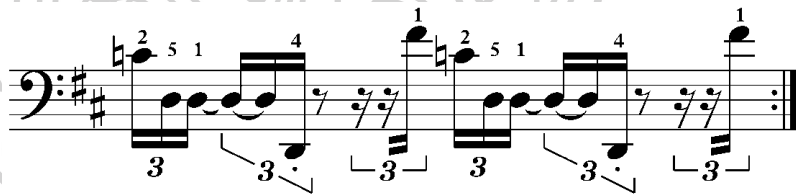
- ในแบบฝึกหัดชุดนี้ ให้ผู้ฝึกเริ่มเล่นแต่ละข้อด้วยการเล่นพิกอัพโน้ต (pick-up note) ด้วยตัวโน้ตสุดท้ายของแต่ละข้อบฝึกหัดทุกครั้ง

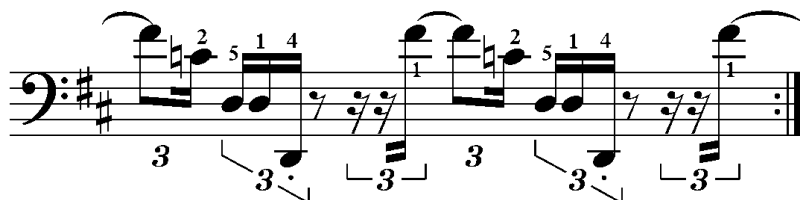
ภาพที่ 40 : แบบฝึกหัด บทที่ 6.1

ภาพที่ 41 : แบบฝึกหัด บทที่ 6.2

ภาพที่ 42 : แบบฝึกหัด บทที่ 6.3

ภาพที่ 43 : แบบฝึกหัด บทที่ 6.4

ผลลัพธ์หลังจากนำแบบฝึกหัดมาใช้กับกลุ่มอาสาสมัคร

อาสาสมัครทดลองท่านที่ 1

นายกษิต วิระชัย

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ความคิดเห็นจาก นายกษิต วิระชัย

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา

หลังจากฝึกมาถึงแบบฝึกหัดชุดที่ 3 ทำให้การเล่นตัวคอร์ดในเพลงมีความมั่นใจมากขึ้นขณะทำการกระโดด ช่วยให้การฝึกซ้อมรู้สึกง่ายขึ้นเป็นอย่างดี ลดภาระทางความคิดได้ดีมาก สามารถประหยัดเวลาการฝึกได้พอสมควร ส่วนตัวคิดว่าแบบฝึกหัดชุดที่ 1 ที่เป็นแนวเสียงเดี่ยวจากคอร์ดอาจจะไม่มีความจำเป็นในการฝึกซ้ำเท่าไร ซึ่งแบบฝึกหัดชุดที่ 2 ยังให้ผลลัพธ์ความรู้สึกที่มีการพัฒนาที่เยอะกว่า

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเข้ตสองชั้นในมือซ้าย

ในส่วนแบบฝึกหัดชุดที่ 4 ทำให้การเล่นมือซ้ายจากในส่วนของบทเพลงจริงทำได้ง่ายขึ้น ให้ความรู้สึกในการเล่นแนวมือซ้ายจากตัวบทเพลงนั้นสามารถเล่นได้ง่ายกว่าตัวแบบฝึกหัด เนื่องจากตัวแบบฝึกหัดได้ปูแนวทางมาให้ก่อน อีกทั้งลดภาระความคิดในหัวลงได้ และ ทำให้มือสามารถเตรียมได้เร็วและคล่องมากขึ้น

ในส่วนของแบบฝึกหัดชุดที่ 5 และ 6 นั้น ทำให้การเล่นจากห้องที่ 104-105 และ 365-366 เล่นได้ง่ายขึ้นในส่วนโน้ตขาล่อง แต่ในส่วนของขาลึกลับยังมีความรู้สึกว่ายากอยู่ อาจจะเพราะเนื่องจากแบบฝึกหัดสองชุดนี้ (แบบฝึกหัดชุดที่ 5 และ 6) ทำการฝึกในแค่ส่วนล่อง ดังนั้น เป็นไปได้ถ้าหากทำในส่วนของโน้ตขาลึกลับด้วยจะดีมาก

อีกทั้งแนะนำให้ผู้วิจัยลองตรวจเช็คการจัดเรียงลำดับข้อแบบฝึกหัด โดยเฉพาะในแบบฝึกหัดชุดที่ 4 เนื่องจากบางข้อให้ความรู้สึกในการฝึกซ้อมที่ไม่ค่อยต่อเนื่อง อย่างเช่น ในแบบฝึกหัดชุด 4 ที่ข้อ 4.1 และ 4.2 (ส่วนของท่อน exposition) อยากให้ในส่วนข้อที่มีการฝึกสลับ downbeat-upbeat (ส่วนท่อน exposition) ได้เรียงลำดับข้อบทฝึกให้เชื่อมต่อเนื่องกันเลย หรืออยู่ในขอบเขตเดียวกัน ตัวอย่างเช่น: เรียงลำดับออกมาใหม่เป็น 4.1, 4.2, 4.5 และ 4.6

ความคิดเห็นจาก อาจารย์สัณห์ จิตตการ

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา

ผู้ฝึกมีลักษณะการเล่นคอร์ดที่ดีกว่าตอนยังไม่ได้ใช้แบบฝึกหัด อย่างไรก็ตาม ผู้ฝึกควรพยายามใส่ใจฟังโทนเสียงของตนเองอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากหลายครั้งมีลักษณะคล้ายกับเกิดความสับสนในการเลือกใช้น้ำหนักเสียงในการเล่น

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเข้บ็ตสองชั้นในมือซ้าย

โดยรวมเนื้อเสียงของนักศึกษาเล่นออกมาได้ค่อนข้างดี แต่แนะนำพยายามฟังเสียงของตนเองให้ precise มากกว่านี้ได้อีก พยายามเล่นให้เสียงโน้ตออกมาได้สม่ำเสมอเท่าที่เป็นไปได้ เนื่องจากบางช่วงบางตอน เสียงโน้ตค่อนข้างไปทางบางและเบา แนะนำพยายามให้ผู้ฝึกทำ voicing เยอะๆ และให้ลองเข้คิ้ว 2 (นิ้วชี้มือซ้าย) บางช่วงเวลาเล่นนิ้วมีลักษณะพลิกหักไปบ้างบางครั้ง ซึ่งไม่ค่อยเป็นผลดีในระยะยาวต่อผู้ฝึก

ความคิดเห็นจาก อาจารย์อานันท์ จางไววิทย์

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา

สามารถสังเกตได้ว่าผู้ฝึกเล่นได้คล่องขึ้นในระยะเวลาการซ้อมที่สั้น อีกทั้งระยะห่าง ณ คอร์ดโน้ตแต่ละตัวนั้นสามารถมองเห็นความสม่ำเสมอของความเร็ว และโน้ตเสียงของคอร์ดที่ชัดเจนขึ้นเป็นต้น เนื่องจากเทคนิคการซ้อมในลักษณะนี้เป็นการฝึกซ้อมที่อยู่ในลักษณะของ mental practicing ซึ่งทำให้ผู้ฝึกสามารถคิดโน้ตและตำแหน่งบนคีย์บอร์ดขณะเล่นได้ทันที อีกทั้งหลังจากการฝึกเล่นโน้ตให้มีคุณภาพเสียงอยู่ในระดับที่ดีแล้ว จะทำให้สามารถต่อยอดการฝึกหัดในระดับที่สูงขึ้นไป เช่น การฝึกคอร์ด-วอยซิ่ง (chord voicing) ได้

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นเน็ตเซปต์สองชั้นในมือซ้าย

ซึ่ง balance ของมือในตอนแรกมีการทรงตัวไม่ค่อยดี แต่หลังจากได้ใช้แบบฝึกหัดแล้ว ทำให้ในหัว (mental) ของผู้ฝึกมีลักษณะคล้ายคลึงว่าได้รู้จักโน้ตดีขึ้นจากการมีช่วงหยุดด้วยตัวโน้ตเซปต์หนึ่งชั้นที่ถูกเล่นต่อจากกลุ่มโน้ตเซปต์สองชั้นสามพยางค์

อีกทั้งเป็นการฝึกหาจุด center ในข้อมือ ได้ฝึก touching ไปในตัว และเรียนรู้เทคนิค auto-pilot นั่นคือการเตรียมตัวล่วงหน้า เมื่อผู้เล่นพบว่าตัวเองกำลังจะเกิดข้อผิดพลาดในระหว่างการบรรเลง ซึ่งภาพรวมคือการฝึกในส่วนนี้ทำให้เป็นการสร้าง muscle memory ไปโดยปริยาย

ความคิดเห็นจากผู้วิจัย

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา

ค่อนข้างใช้ระยเวลาน้อยกว่ากรอบกฎเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ให้กับในส่วนของกลุ่มอาสาสมัคร ถึงแม้ความเร็วหรือเพิ่มไปนั้นอาจจะยังไม่ใกล้เคียงกับที่ตัวบทเพลงได้กำหนด แต่ผลลัพธ์ของการพัฒนานั้นดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการสังเกตได้ถึงการใช้ความกังวล การกดเล่นเสียงได้ชัดเจนขึ้น เมื่อเทียบกับตอนแรกก่อนที่จะได้ใช้แบบฝึกหัดเทคนิค สามารถสังเกตได้ว่านาย กษิตใช้ช่วงระยะเวลาในการโฟกัสมองไปยังมือขณะทำการเล่นเพียงนิดเดียว

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นเน็ตเซปต์สองชั้นในมือซ้าย

พัฒนาการค่อนข้างเป็นที่น่าพอใจ เช่นเดียวกับในส่วนของการฝึกโพลีคอร์ดกระโดด นาย กษิต สามารถลดช่วงระยะเวลาในการให้ความสนใจไปที่มือลงได้มาก สามารถขยับเตรียมนิ้วไปในตำแหน่งที่จะเล่นก่อนกดลงไปทีคีย์ได้อย่างคล่อง ถ้าแม้ว่าจะมีบางครั้งที่เสียงโน้ตเล่นออกมาไม่ค่อยสม่ำเสมอ

มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในส่วนการใช้เวลานั้น ให้พยายามแก้ไขนิ้วบางนิ้วนั้นหัก และพยายามฟังเสียงที่ตัวเองเล่นออกมาให้มากขึ้น

อาสาสมัครทดลองท่านที่ 2

นายภูมินทร์ บุญประภากร

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 The Hong Kong Academy for performing arts

ความคิดเห็นจาก นายภูมินทร์ บุญประภากร

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา

แบบฝึกหัดเป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ได้ผลลัพธ์เร็วกว่ากรอบเวลาที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการฝึกหัดเพลงอื่นได้ เช่น La campanella อนึ่ง กรอบเวลาที่ผู้จัดทำแบบฝึกหัดกำหนดไว้มีระยะเวลาที่ค่อนข้างกว้างเกินไป สามารถกำหนดระยะเวลาให้แคบลงกว่านี้ได้ และแนะนำให้เพิ่มการกำกับการใช้ tempo ในแต่ละช่วงความเร็วระหว่างการฝึกหัด

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเข้บ้ตสองชั้นในมือซ้าย

ได้ฝึกจังหวะที่มีความแตกต่างหลายรูปแบบและฝึกการเตรียมข้อมือและนิ้วมือของท่าน exposition และ ท่อน recapitulation ที่มีตำแหน่งการวางบนคีย์ที่ต่างกันได้ดีมาก ทำให้เวลาเล่นไม่จำเป็นต้องคิดอะไรเยอะ ถ้าเป็นไปได้ควรเพิ่มทางเลือกในการใช้นิ้วมืออื่นด้วย (optional fingering) เนื่องจากผู้ฝึกถนัดใช้นิ้ว 5 (นิ้วก้อยมือซ้าย) มากกว่านิ้ว 4 (นิ้วนางมือซ้าย) ในการกดเบสเสียงต่ำสุดบนคีย์ดำ (black keys) ซึ่งความเห็นส่วนตัวคิดว่าคนที่มึลักษณะมือที่ใหญ่กว่าน่าจะถนัดนิ้ว 4 มากกว่า

ส่วนของแบบฝึกหัดชุด 5 กับ 6 ถ้าเป็นไปได้ควรทำ pattern การฝึกให้ม็องค์ประกอบโน้ตเหมือนกันกับตัวบทเพลงจริง ให้เล่นครบโน้ต pitch ที่ล่องขึ้นลงไปมา หรือเพิ่มการใช้ส่วนของมือขวาจากตัวบทเพลงผนวกเข้าไปในแบบฝึกหัดด้วย และแนะนำให้ผู้ทำแบบฝึกหัดลองเช็คการเรียงลำดับเลขข้อแบบฝึกหัดแต่ละข้อดูใหม่ โดยเฉพาะในชุดฝึกที่ 4 ซึ่งให้ความรู้สึกล่อนช้าอืดอาดและสับสนเล็กน้อยในระหว่างการฝึกซ้อม

ความคิดเห็นจาก อาจารย์สัณฑ์ จิตตการ

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา

โดยพื้นฐาน ผู้ฝึกทำานนี้มีเทคนิคในการเล่นที่ค่อนข้างดีมาเป็นทุนเดิม ดังนั้นความแตกต่างระหว่างก่อนฝึกและหลังฝึกจึงไม่ค่อยเห็นผลมากเท่าไร ผู้ฝึกมีเทคนิคการใช้ bouncing น้ำหนักแขนกับข้อมือที่ดี มีข้อเสนอแนะนำผู้ทำวิจัยนี้อาจจะทำชุด pattern ฝึกเทคนิคให้ครอบคลุมได้มากกว่านี้เพื่อการฝึกที่หลากหลายรูปแบบ

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเช็ตสองชั้นในมือซ้าย

บางช่วงบางตอน มีความรู้สึกว่าคุณฝึกนั้นขาดความยืดหยุ่นไปบ้าง เช่น ในส่วนของแบบฝึกหัดชุดที่ 4 ภาพรวมนั้น สามารถทำ voicing ได้อีก มีความเป็น block หรือความเป็นกลุ่มก้อนของโน้ตไปนิดนึง อาจจะเป็นเพราะอุปลักษณะนิสัยเฉพาะตอนที่ค่อนข้างไปทางเรื่องของการ focus ความถูกต้องแต่ยังไรก็ดี ดังที่ได้กล่าวไปในความเห็นของส่วนคอร์ด polychord กระโดด คือพื้นฐานของผู้ฝึกเป็นคนที่มีเทคนิคการ control ที่ดี

ความคิดเห็นจาก อาจารย์อานันท์ จางไววิทย์

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา

มีการใช้แขนและข้อมืออย่างเป็นธรรมชาติซึ่งเป็นสิ่งที่ดี บางช่วงลองเช็คดูการผ่อนคลายนิดนึงมีลักษณะเกร็งเล็กน้อย ลองลด tempo ลงมาแล้วค่อยๆ ดันความเร็วขึ้นทีละนิด แต่อย่างไรก็ดี ผู้ฝึกทำานนี้มีเทคนิคการเล่นที่ดีมาก่อนหน้าแล้ว ซึ่งไม่ใช่ปัญหาที่ยากในการแก้ไข

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเช็ตสองชั้นในมือซ้าย

เช่นเดียวกัน การกดลงคีย์และความสม่ำเสมอของโน้ตดีมาก ทั้งนี้อยากแนะนำผู้ทำวิจัยให้ลองเช็คดูในแบบฝึกชุดที่ 4 ลองทำแบบฝึกหัดที่มีการเล่นทำนองมือขวามวมเข้ามาด้วย ซึ่งจะทำให้การฝึกหัดนั้นมีความน่าสนใจมากขึ้น และเพิ่มอธิบายการให้หยุดในช่วงที่กดโน้ตที่เป็น quarter note หรือเช็ตหนึ่งชั้น ยกตัวอย่างจากในแบบฝึกหัดที่ได้เขียนไว้ เช่น การเล่นเกมกลุ่มก้อน sixteenth note สามพยางค์ที่ตามมาด้วยโน้ต quarter note ในภายหลัง เพื่อเป็นการให้ผู้ฝึกหยุดคิดล่วงหน้าว่าจำเป็นจะต้องเล่นอะไรต่อในภายภาคหน้าด้วยจะดีมาก เนื่องจากนักเรียนเปียโนในไทยส่วนมากไม่

ค่อยให้ความสำคัญสนใจในเรื่อง touching และการ produce เสียงที่ดี

หมายเหตุ

การให้ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ (อาจารย์อานันท์ จางไววิทย์) ต่อผู้ฝึก (นายภูมินทร์ บุญประภากร) ในส่วนนี้ (แบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเช็ตสองชั้นในมือซ้าย) โดยส่วนมากจะเป็น ข้อมูลที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับแบบฝึกหัดผู้วิจัย

ความคิดเห็นจากผู้วิจัย

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา

ได้ใช้ระยะเวลาในการฝึกหัดที่สั้นกว่าผู้วิจัยได้ตีกรอบไว้ พื้นฐานของผู้ฝึกท่านนี้มีเทคนิคและความแข็งแรงของนิ้วที่ดีอยู่แต่ก่อนแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่าแบบฝึกหัดเทคนิคในส่วนนี้ไม่ค่อยเห็นผลลัพธ์ที่เปลี่ยนแปลงกับผู้ฝึกมากนัก ซึ่งอาจจะสามารถใช้แบบฝึกหัดชุดที่ 3 เพียงอย่างเดียวก็ได้ซึ่งเพียงพอสำหรับการ warm-up ก่อนเล่นตัวบทเพลงจริง เพื่อประหยัดการกำลังร่างกายก่อนการแสดงจริง

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเช็ตสองชั้นในมือซ้าย

เสียงโน้ตต่อเนื่องชัดเจนดี ส่วนนี้เนื่องจากนายภูมินทร์มีลักษณะมือที่กว้างและนิ้วที่แข็งแรง อย่างไรก็ตามก็สามารถเพิ่มความรู้สึกให้สบายได้ขึ้นอีก (relaxation) หรือทดลองทำการ voice-shaping หรือทำไดนามิคคอนทราสต์ให้หลากหลายขึ้น เพื่อความไพเราะของโทนเสียงและความน่าฟัง

อาสาสมัครทดลองท่านที่ 3

นายสิรภพ วิชัยชัทคะ

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาลัยเขตดลิ่งชั้น

ความคิดเห็นจาก นายสิรภพ วิชัยชัทคะ

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา

ในตอนแรกของการฝึกหัดตรงจุดปัญหา (คอร์ดกระโดด) มีความกังวลในขณะที่เล่นว่ามันคือคอร์ดอะไร แต่หลังจากได้เล่นแบบฝึกหัด ทำให้เห็นถึงสมาชิกของโน้ตในคอร์ดด้วยวิธีการค่อยๆ เพิ่มโน้ตในคอร์ดทีละตัวจาก 1 จนถึง 3 ตัว และวิธีซ้อม rhythmic pattern จนทำให้รูปมืออยู่คงที่เวลาเล่นปฏิบัติในเพลงจริงๆ กลายเป็นความจำ muscle memory ไปแล้ว

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเข้บ้ตสองชั้นในมือซ้าย

ก่อนเล่น มีความรู้สึกว่ารยะห่างแต่ละโน้ตมันกว้าง ทำให้มีความกังวลว่าจะเล่นผิดพลาดโน้ตอยู่เกือบตลอดเวลา แต่หลังจากได้ฝึกด้วยแบบฝึกหัดแล้วทำให้รู้ถึงตำแหน่งคีย์ที่จะกดล่วงหน้า โดยเฉพาะแบบฝึกหัดชุดที่ 4 ส่วนตัวขอบข้อ 4.5 – 4.8 มากเพราะว่าทำให้นิ้วได้ prepare ล่วงหน้า แต่แบบฝึกหัดชุด 5 และ ชุด 6 ยังรู้สึกว่าการเล่นแล้วยังให้ความรู้สึกเล่นที่ยากอยู่ อาจจะควรเพิ่มส่วนโน้ตที่เล่นวิ่งขึ้นหลังจากนั้นใส่ลงในแบบฝึกหัดด้วย

ความคิดเห็นจาก อาจารย์สัณห์ จิตตการ

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา

ถึงแม้ว่าการที่ผู้ฝึกนั้นซ้อมตามแบบฝึกหัดที่กำหนดจะได้ผลลัพธ์ออกมาในทิศทางที่ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากผู้ฝึกท่านนี้ค่อนข้างมีปัญหาในส่วนของการเล่นเปียโนในเชิงเทคนิคพื้นฐาน ความเห็นคิดว่าสิ่งที่ผู้ฝึกท่านนี้ควรจะตรวจเช็คแก้ไขพื้นฐานการเล่นเบื้องต้น ได้แก่ การผ่อนคลายกล้ามเนื้อบริเวณแขนและพยายามเคลื่อนไหวนิ้วมือให้มากขึ้น ด้วยการดันลงไปไปที่ปุ่มคีย์ด้วยแขน เนื่องจากเท่าที่ได้สังเกตแล้ว เมื่อไหร่ที่ผู้ฝึกพยายามเล่น tempo เร็ว จะมีลักษณะของอาการเกร็งในส่วนของฝ่ามือ-ข้อมือ ทำให้เกิดการสร้าง tension ให้กล้ามเนื้อ แต่ไม่มีการ release ของ tension ซึ่งถ้าหากเล่นไปนานๆ มีโอกาสที่จะเกิดอาการตะคริวได้ แล้วเมื่อยิ่งเกร็งมากจะทำให้นิ้วไม่สามารถที่จะ active ได้ ส่งผลให้น้ำหนักเสียงออกมาไม่ค่อยมีคุณภาพ

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเข้ตสองชั้นในมือซ้าย

เช่นเดียวกันกับในส่วนที่ได้กล่าวไปในเรื่องของปัญหาเทคนิคที่เกิดขึ้นในการฝึก polychord จะค่อนข้างมีปัญหาเนื่องจากมีลักษณะคล้ายกับการเกร็งที่ฝ่ามือ ทำให้นิ้วมือไม่สามารถ active ได้เต็มที่

ในแบบฝึกหัดชุดที่ 4 ผู้ฝึกขาดความคล่องตัวในการเตรียม hand position ไปสู่ตำแหน่งของ คีย์ปลายทางที่จะเล่น ขาดความกระชับในการขยับนิ้วมือ ดังนั้นผู้ฝึกควรพยายามแก้ไขลดอาการเกร็ง ในส่วนของข้อมือ-ฝ่ามือให้ได้ จะทำให้การเตรียม hand position และการทำ pivot point เวลา กระโดดไป position อื่นมีความต่อเนื่องมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นผลดีกับการเล่นในระยะยาวอีกด้วย

ความคิดเห็นจาก อาจารย์อานันท์ จางไววิทย์

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับโพลีคอร์ดกระโดดในมือขวา

แนะนำว่าควรจะมีการฝึกโพสเจอร์ (posture) พื้นฐานของมือ, ศูนย์กลาง (center) ของมือ และการเชื่อมอาร์มเวท (arm weight) ตำแหน่งของข้อศอกในแต่ละจุด เพราะถ้าไม่ได้คิดเรื่องพวกนี้ ตอนที่เพิ่มความเร็วขึ้นจะมีแนวโน้มที่จะเกิดอาการเกร็ง ในระยะยาวอาจจะทำเกิดอาการบาดเจ็บ

แต่อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่านักศึกษสามารถเข้าใจโครงสร้างของตัวคอร์ดกระโดดในเพลง ได้จากวิธีการซ้อมรูปแบบนี้ แล้วยังมีแนวโน้มจะจำโน้ตได้ในอนาคต ซึ่งการซ้อมในลักษณะการแยก แนวเสียงนั้นจะช่วยให้ผู้ฝึกสามารถคิดบทบาทของโน้ตตัวนั้นๆ ในส่วนประกอบของคอร์ดได้ดีขึ้น ส่วน ในแง่เทคนิคการซ้อมนั้นก็ถือว่าแบบฝึกหัดดังกล่าวเป็นหนึ่งในวิธีการซ้อมที่ดี

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเข้ตสองชั้นในมือซ้าย

ผู้ฝึกสามารถจะจำตำแหน่งของโน้ตที่จะเล่นได้ สืบเนื่องจากความแม่นยำในการลงนิ้วที่ปุ่มคีย์ บนเปียโน แต่ควรลองฝึกเช็คและแก้เทคนิคพื้นฐานดังที่ได้กล่าวอธิบายไว้ในส่วนของความเห็นของ แบบฝึกหัด polychord ซึ่งคาดว่าเนื่องมาจากอาการเกร็งในส่วนองฝ่ามือ ดังนั้นส่งผลทำให้ภาพรวม ในการ moving ของนิ้วไม่ค่อยจะคล่องตัว และการ transfer น้ำหนักไปที่นิ้วทำได้ไม่เต็ม ประสิทธิภาพเนื่องจากใช้กล้ามเนื้อไม่ถูกต้อง

หมายเหตุ

ในภาพรวมของความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์อานันท์ งามไววิทย์ และ อาจารย์สัมพันธ์ จิตตการ ต่อผู้ฝึกท่านนี้ (นายสิรภพ วิชัยชัทคะ) โดยส่วนมากจะเป็นข้อมูลที่เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพื้นฐานในการเล่นเปียโนที่ควรตรวจเช็คและแก้ไข

ความคิดเห็นจากผู้วิจัย

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับโพลีคอร์คอร์ดในมือขวา

ในตอนเริ่มหัดในส่วนของตัวบทเพลง ผู้ทดสอบดูมีความกังวลในการเล่น แต่หลังจากได้ใช้แบบฝึกหัดของผู้วิจัย ผู้ทดสอบดูมีความมั่นใจในการเล่นคอร์คอร์ดมากขึ้น สามารถเตรียมปลายนิ้วมือไปที่ตำแหน่งปุ่มคีย์ปลายทางได้อย่างแม่นยำ ถึงแม้ความเร็ว (tempo) จะยังไม่อยู่ในระดับใกล้เคียงกับตัวบทเพลงได้เท่ากับไว้ อนึ่ง อันเนื่องจากการขยับเคลื่อนของร่างกายของผู้ทดสอบไม่ถูกหลัก ที่ซึ่งปกติควรจะใช้แขนเป็นตัวนำพาขยับไป อย่างไรก็ตามสามารถจำตำแหน่งของปุ่มคีย์เปียโนที่ต้องเตรียมเล่นได้ (destination keys) แต่ภาพรวมที่ได้กล่าวไปโดยผู้เชี่ยวชาญนั้น ควรปรับปรุงแก้ไขเรื่องการเล่นในระดับพื้นฐานเบื้องต้น

ส่วนของแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นโน้ตเช็ตสองชั้นในมือซ้าย

ในส่วนของแบบฝึกหัดชุดที่ 4 ของผู้วิจัย ผู้ทดสอบยังไม่สามารถเล่นในส่วนของห้องที่ 96, 97, 100, 101, 357, 358, 360 และ 361 ได้ด้วยความเร็วเต็มไปตามบทเพลง พอเห็นโน้ตผิดพลาดอยู่บ้างประปราย แต่สามารถเตรียมมือและนิ้วมือได้ตรงตามตำแหน่งของคีย์บอร์ด แต่ในส่วน of แบบฝึกหัดชุดที่ 5 และ ชุดที่ 6 ที่เป็นของในส่วนการเล่นตัวบทเพลงในห้องที่ 104, 105, 365 และ 366 ผู้วิจัยไม่ค่อยเห็นพัฒนาการของผู้ทดสอบ

บทที่ 5

ผลการวิจัย สรุปผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยศึกษา การสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้แก้ปัญหาในการเล่นเปียโน โดยใช้โซนาตาเปียโน หมายเลข 5 ประพันธ์โดยชครีอาบิน เป็นบทเพลงกรณีศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง สังเคราะห์ โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการฝึกหัดเทคนิคของบทเพลงนี้ในส่วนที่ได้กำหนดขอบเขตไว้ให้ได้ผลลัพธ์ออกมาอย่างเต็มประสิทธิภาพที่สุด
2. สร้างแบบฝึกหัดนี้สำหรับแก้ปัญหาทางเทคนิคของบทเพลงนี้ในส่วนขอบเขตที่กำหนด

ผลการนำแบบฝึกหัดมาทดลองใช้ฝึกกับตัวผู้ทำวิจัย

จากจุดเริ่มต้นที่ผู้วิจัยได้เริ่มฝึกหัดโซนาตาหมายเลข 5 ของชครีอาบิน จนได้พบปัญหาเทคนิคในบางจุดของบทเพลง ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากวรรณกรรมด้านเปียโนต่าง ๆ จนซึ่งนำไปสู่การทดลองสร้างแบบฝึกหัดนี้เพื่อแก้ปัญหาเทคนิคเป็นจำนวนทั้งหมด 33 บท หลังจากที่ได้้นำแบบฝึกหัดนี้ที่สร้างใหม่มาทดลองใช้แล้ว พบว่าเกิดผลที่น่าพอใจ สามารถลดการเล่นโน้ตผิดพลาดลงและยังลดความกังวลได้มากอีกด้วย เมื่อเวลาที่ตัวผู้วิจัยกำลังเล่นจะถึงในจุดที่มีเทคนิคการเล่นที่ยากของบทเพลงทั้งสองจุด เช่น การกระโดดของโพลิคอร์ดในมือขวา และโน้ตเข็บ็ตสองชั้นในมือซ้าย ผู้วิจัยสามารถบรรเลงได้ด้วยความมั่นใจมากกว่าก่อนได้ใช้แบบฝึกหัดนี้ที่สร้างขึ้น

หลังจากที่ได้สร้างแบบฝึกหัดนี้ขึ้นและทดลองใช้กับตัวผู้วิจัยเองแล้ว ในส่วนของเทคนิคการเล่นโพลิคอร์ดกระโดด สามารถลดอัตราจำนวนโน้ตที่เคยผิดพลาดอันเนื่องมาจากการกระโดดข้ามช่วงตำแหน่งคีย์ของคอร์ดที่รวดเร็วได้และลดความกังวลได้มากพอสมควรทุกครั้งที่ตัวผู้วิจัยกำลังเข้าสู่ช่วงโพลิคอร์ดกระโดดนี้ ผู้วิจัยยังมีความสามารถในการที่จะกล้าถ่ายน้ำหนักลงไปที่คีย์ได้อย่างเต็มเสียงมากขึ้น

ในส่วนของเทคนิคการเล่นโน้ตเข็บ็ตสองชั้นในมือซ้าย การใช้แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถเพิ่มความสม่ำเสมอของเสียงและความต่อเนื่องในการบรรเลงเมื่อบรรเลงจริงได้ดีขึ้น อีกทั้งสามารถทำให้นิ้วและมือของผู้วิจัยนั้นเตรียมนิ้วไปสู่ตำแหน่งคีย์ปลายทางได้อย่างคล่องแคล่วขึ้น

การสรุปผลของการนำแบบฝึกหัดไปทดลองใช้กับกลุ่มอาสาสมัคร

ในส่วนของการความคิดเห็นที่รวบรวมได้จากทั้งผู้เชี่ยวชาญและอาสาสมัคร โดยส่วนมากถือว่ามีพัฒนาการในการเล่นที่ดีขึ้นจากเดิมก่อนที่ยังไม่เคยได้ใช้แบบฝึกหัดผู้วิจัย แต่อย่างไรก็ตามแบบฝึกหัดนี้อาจจะยังครอบคลุมทักษะเทคนิคของผู้เล่นเปียโนแต่ละท่านได้ไม่หมด จากผลลัพธ์ที่ได้มาจากการทดสอบใช้ของกลุ่มอาสาสมัคร แบบฝึกหัดนี้จะค่อนข้างได้ผลดีกับผู้ที่มีความรู้พื้นฐานในการเล่นที่ดีมาเป็นทุนเดิมเสียมากกว่า จากการวิเคราะห์ผลวิจัยด้วยข้อมูลทางความคิดเห็นที่ได้รวบรวมมาทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยควรจะสร้างรูปแบบการฝึกหัดเทคนิคที่หลากหลายได้มากกว่านี้

ความคิดเห็นเพิ่มเติมจากอาจารย์สัมพันธ์ จิตตการ เกี่ยวกับแบบฝึกหัดผู้วิจัย

ส่วนของแบบฝึกหัดชุดที่ 1 - 3

เห็นด้วยและสนับสนุนการซ้อมที่นำส่วนที่ยากของบทเพลงแยกออกมาซ้อมต่างหาก ทั้งนี้คิดว่าการจัดลำดับของแบบฝึกหัดควรเริ่มจากแบบฝึกหัดที่มีความใกล้เคียงกับบทเพลงในลักษณะที่เล่นจริงมากที่สุดก่อนและถึงจะย่อยส่วนประกอบของบทเพลงให้เล็กลงเรื่อยๆ ซึ่งจะช่วยให้ขั้นตอนในการซ้อมมีลำดับของการย่อยความยากและส่วนประกอบของเพลงออกมาเป็นขั้น

โดยรวมเห็นว่าแบบฝึกหัดทั้งสามบทจะเป็นประโยชน์แก่ตัวผู้ซ้อม เพียงแต่คิดว่าอาจจะเพิ่มรายละเอียดของอาทิกลูเลชั่น (articulation) ในการซ้อมลงไป เช่น ต้องเล่นเลกาโต้ (legato) หรือ สแต็คคาโต (staccato) สำหรับแบบฝึกหัด รวมไปถึงรายละเอียดตั้ง-เบา และความเร็วยุ่ที่ต้องใช้ซ้อม

ทั้งนี้เท่าที่สังเกต ยังเห็นว่าขาดส่วนสำคัญอีกส่วนที่ส่งผลต่อความยากของการกระโดด ซึ่งก็คือมือซ้าย ความยากไม่ได้อยู่เพียงแค่การกระโดดของคอร์ดในมือขวา แต่รวมไปถึงการกระโดดของมือขวาในขณะที่ต้องเล่นมือซ้ายไปด้วย เลยคิดว่าหากมีการอธิบายคำแนะนำเพิ่มเติมในส่วนของมือซ้ายใส่ลงไปแบบฝึกหัดด้วย ก็จะเป็นประโยชน์มากขึ้น

ส่วนของแบบฝึกหัดชุดที่ 4 - 6

แบบฝึกหัดทั้งสามบทยู่ในลักษณะการซ้อมสัสดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ (rhythmic - pattern) ที่จะช่วยให้การเล่นโน้ตแต่ละตัวมีความชัดเจนมากขึ้นและการแบ่งช่องว่างระหว่างโน้ตมีความสม่ำเสมอ อาจจะแนะนำให้แยกจุดที่ยากของท่อนนี้ออกมา อย่างเช่นการเล่นโน้ตซ้ำ (repeated note) ที่ต้องใช้นิ้วก้อยและนิ้วโป้งเล่น แล้วนำส่วนนี้มาทำเป็นในลักษณะของการซ้อมสัสดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ อีกรึ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าทำขึ้นนั้น ผลลัพธ์คือสามารถพัฒนาและแก้ปัญหาเทคนิคในการเล่นบทเพลงได้อย่างน่าพอใจ กลุ่มผู้ถูกทดสอบสามารถแก้ปัญหาความกังวลในขณะเล่นของผู้ทดสอบได้เป็นอย่างดี เห็นความเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่จะส่งผลให้แบบฝึกหัดนี้ มีประสิทธิภาพที่ดีต่อผู้เล่นนั้นมีดังต่อไปนี้

- กรอบระยะเวลาของแต่ละคนเล่นไม่เท่ากัน เนื่องจากการทำงานและกระบวนการเข้าใจร่างกายของแต่ละผู้เล่นไม่เหมือนกัน รวมไปถึงทักษะพื้นฐานในการเล่นเปียโนด้วยเช่นกัน
- ปัจจัยของเทคนิคการเล่นทางพื้นฐานและความแข็งแรงของนิ้วที่มีเป็นทุนเดิมของผู้เล่น
- อาสาสมัครผู้ทดสอบยังไม่ค่อยปฏิบัติตามคำแนะนำของแบบฝึกหัดแต่ละชุดที่ผู้วิจัยได้กำกับไว้

สรุปรวมข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ได้หลังจากการวิเคราะห์ผลการทดลองใช้แบบฝึกหัด

- ควรเพิ่มเติมแบบฝึกหัดในการฝึกด้วยสองมือพร้อมกันจากในส่วนที่ยากของบทเพลง
- เพิ่มรายละเอียดและวิธีการซ้อมแบบฝึกหัดแต่ละชุดได้มากกว่านี้ เช่น การใช้เทมโป้ การใช้อาทิกุเลชั่น และระยะเวลาในการซ้อมที่มีความยืดหยุ่นมากกว่านี้
- ในส่วนของแบบฝึกหัดชุดที่ 1 ได้แก่ การแยกแนวเสียงแต่ละแนวจากคอร์ดนั้นไม่มีความจำเป็นสำหรับการฝึกหัดในลักษณะของการกระโดด

รายการอ้างอิง

- Barany-Schlauch, E. A. (1985). *ALEXANDER SCRIABIN'S TEN PIANO SONATAS: Their philosophical meaning and its musical expression*. (Doctoral Document). The Ohio State University, Ohio, USA.
- Chang, C. C. (2016a). *Fundamentals of Piano Practice, Third Edition*(pp. 67). Retrieved from www.pianopractice.org
- Chang, C. C. (2016b). *Fundamentals of Piano Practice, Third Edition*(pp. 68). Retrieved from www.pianopractice.org
- CORTOT-CHOPIN. (2013). *Studies Op.10 and Op.25*. Paris, France.: Editions Salabert.
- Ferguson, H. (Ed.) *Grove Music Online* (revised by Kenneth L. Hamilton ed.).
- Fink, S. (1992). *MASTERING PIANO TECHNIQUE. A Guide for Students, Teachers, and Performers*. Portland, Oregon: Amadeus Press.
- Leimer, W. G. K. (1972). *PIANO TECHNIQUE*. Mineola, New York, USA.: Dover Publications, Inc.
- Skrjabin, A. (2011). *Klaviersonate Nr.5*. Munich, Germany.: G. Henle Verlag.
- ถีนอ่อง, ป. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามดีกรีสองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร,
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (พ.ศ. 2554). Retrieved from <https://dictionary.orst.go.th>
- พลหาญ, ป. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะหลักเกณฑ์ทางภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อุบลราชธานี.
- พันธ์เจริญ, ณ. (2552a). พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกศกะรัต.
- พันธ์เจริญ, ณ. (2552b). พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกศกะรัต.
- พันธ์เจริญ, ณ. (2552c). พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกศกะรัต.
- สุนทรประเสริฐ, ส. (พ.ศ. 2553). การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การพัฒนาผู้เรียน. สุพรรณบุรี: โรงเรียนสุวรรณภูมิ.

แบบฝึกหัดแก้ปัญหาเทคนิคสำหรับเป็ยโนโซนาตาทหมายเลข 5 ของชครอาน

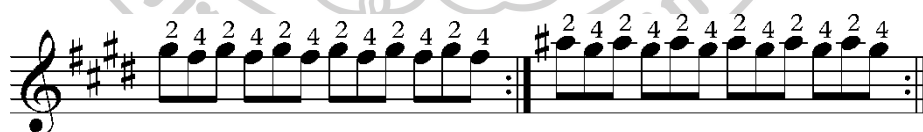
แบบฝึกหัด ชุดที่ 1 - การฝึกให้นิ้วเกิดความคล่องแคล่วในการกดโน้ต

จุดประสงค์

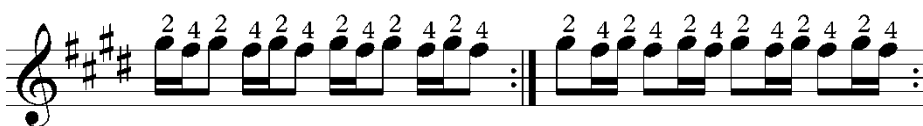
เป็นการนำโน้ตจากการเล่นคอร์ดกระโดดในลักษณะโพลีคอร์ดจากตัวบทเพลงมาแยกแวงเสียงประสานในคอร์ดแต่ละแนวออกมา นำมาฝึกนิ้วมือให้ได้เล่นวนซ้ำไปมา ซึ่งลักษณะของตำแหน่งการใช้นิ้ว (Fingering) นั้นจะเป็นการใช้นิ้วที่ให้ความรู้สึกไม่ถนัดตามธรรมชาติของผู้เล่นเปียโนโดยส่วนมาก แต่แท้จริงซึ่งเป็นตำแหน่งการใช้นิ้วที่นำมาจากการใช้เล่นคอร์ดกระโดดในลักษณะโพลีคอร์ดของตัวบทเพลงจริง เพื่อให้เกิดความคุ้นชินกับตำแหน่งคีย์ที่มีการเปลี่ยนเล่นนิ้วอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งแทรกเทคนิควิธีการซ้อมสัดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ ด้วยการเปลี่ยนสัดส่วนจังหวะลงในข้อแบบฝึกหัดบางบทฝึก

หมายเหตุ

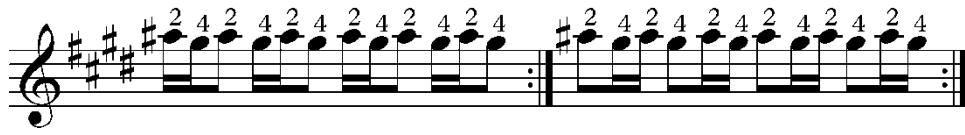
- ควรใช้นิ้วตามที่ผู้วิจัยได้เขียนกำหนดไว้ตลอดเวลาขณะฝึกหัดซ้อมแบบฝึกหัด เนื่องจากเป็นตำแหน่งการใช้นิ้ว (Fingering) ที่ผู้ฝึกจะได้ใช้ในการเล่นโพลีคอร์ดกระโดดของตัวบทเพลงจริง
- ในห้องที่มีการระบุเครื่องหมายย้อน หมายถึง ให้ผู้ฝึกเล่นย้อนในห้องนั้น จำนวนครั้งแล้วแต่ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกแต่ละท่านสามารถจะกำหนดเองได้ตามสบาย จนกว่าเกิดความสะดวกสบายในการเล่น

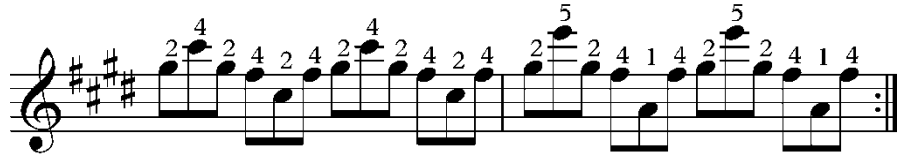
แบบฝึกหัด บทที่ 1.1

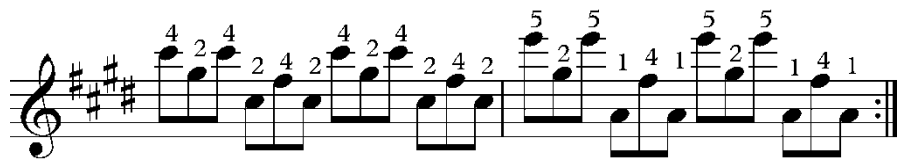
แบบฝึกหัด บทที่ 1.2

แบบฝึกหัด บทที่ 1.3

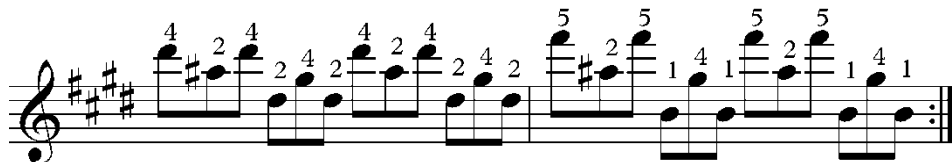
แบบฝึกหัด บทที่ 1.4

แบบฝึกหัด บทที่ 1.5

แบบฝึกหัด บทที่ 1.6

แบบฝึกหัด บทที่ 1.7

แบบฝึกหัด ชุดที่ 2 - การฝึกให้เกิดความคล่องในการเล่นโน้ตขั้นคู่กระโดดระยะไกล

จุดประสงค์

เป็นแบบฝึกหัดที่ให้ผู้ฝึกได้เริ่มสัมผัสถึงลักษณะตำแหน่งของคีย์และการใช้นิ้วที่จะได้ใช้บรรเลงจริงในตัวบทเพลง แต่แนวเสียงประสานของโน้ตจากคอร์ดกระโดดจะยังมีอยู่เพียงแค่สองแนวเสียง และพร้อมทั้งสอดแทรกการฝึกหัดด้วยวิธีการเล่นสลับจังหวะตก (downbeat) และจังหวะยก (upbeat) ในตำแหน่งของคีย์ที่จะมีการเล่นคอร์ดเสียงสูงและต่ำอย่างต่อเนื่อง เพื่อความคุ้นชินต่อทุกตำแหน่งช่วงคีย์

หมายเหตุ

- ควรใช้นิ้วตามที่ผู้วิจัยได้เขียนกำหนดไว้ตลอดเวลาขณะฝึกหัดซ้อมแบบฝึกหัด เนื่องจากเป็นตำแหน่งการใช้นิ้วที่ผู้ฝึกจำเป็นต้องใช้ในการเล่นโพลีคอร์ดกระโดดของตัวบทเพลงจริง
- ในห้องที่มีการระบุเครื่องหมายย້อน หมายถึงให้ผู้ฝึกเล่นย້อนในห้องนั้นจำนวนครั้งแล้วแต่ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกแต่ละท่านสามารถจะกำหนดเองได้ตามสบายจนกว่าเกิดความสะดวกสบายในการเล่น ทั้งนี้ควรหยุดพักหากมีอาการปวดเมื่อย
- ขณะฝึกหัด ผู้ฝึกควรฟังเสียงการเล่นของตนเองอย่างตลอดเวลา เพื่อให้โน้ตขั้นคู่แต่ละช่วงจังหวะมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอของจังหวะและเสียง ดังนั้นควรใช้เมโทรโนม (metronome) ในระยะแรกของการฝึกหัด

แบบฝึกหัด บทที่ 2.1

Musical notation for exercise 2.2, featuring a treble clef, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a series of chords with fingerings: 5 5, 2 2, 4 4, 1 1, 5 5, 2 2, 4 4, 1 1.

แบบฝึกหัด บทที่ 2.2

Musical notation for exercise 2.3, featuring a treble clef, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a series of chords with fingerings: 5 5, 4 4, 2 2, 1 1, 5 5, 4 4, 2 2, 1 1.

แบบฝึกหัด บทที่ 2.3

Musical notation for exercise 2.4, featuring a treble clef, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a series of chords with fingerings: 5 5, 4 4, 2 2, 1 1, 5 5, 4 4, 2 2, 1 1.

แบบฝึกหัด บทที่ 2.4

Musical notation for exercise 2.5, featuring a treble clef, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a series of chords with fingerings: 4 4, 2 2, 4 4, 2 2, 4 4, 2 2, 4 4, 2 2.

แบบฝึกหัด บทที่ 2.5

Musical notation for exercise 2.6, featuring a treble clef, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a series of chords with fingerings: 4 4, 2 2, 4 4, 2 2, 4 4, 2 2, 4 4, 2 2.

แบบฝึกหัด บทที่ 2.6

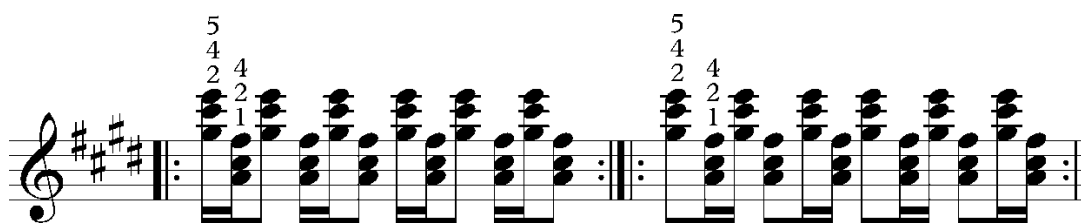
แบบฝึกหัด ชุดที่ 3 – การฝึกให้เกิดความเคยชินกับตำแหน่งของคอร์ดบนคีย์เปียโน

จุดประสงค์

เป็นแบบฝึกหัดที่นำรูปคอร์ดที่ใช้เล่นในท่วงเพลงจริง มาจัดวางการซ้อมให้อยู่ในแบบของการซ้อมสัดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ (rhythmic pattern) ที่ช่วงคอร์ดเสียงต่ำและเสียงสูง พร้อมทั้งสลับจังหวะตกและจังหวะยกของคอร์ดให้มีความแตกต่างจากท่วงเพลงจริง เพื่อให้เกิดความคุ้นชินกับตำแหน่งการใช้นิ้วบนคีย์ที่จะต้องเล่นมากขึ้น

หมายเหตุ

- ควรใช้นิ้วตามที่ผู้วิจัยได้เขียนกำหนดไว้ตลอดเวลาขณะฝึกหัดซ้อมแบบฝึกหัด เนื่องจากเป็นตำแหน่งการใช้นิ้ว (Fingering) ที่ผู้ฝึกจะได้ใช้ในการเล่นโพลีคอร์ดกระโดดของท่วงเพลงจริง
- ในห้องที่มีการระบุเครื่องหมายย่อน หมายถึง ให้ผู้ฝึกเล่นย่อนในห้องนั้น จำนวนครั้งแล้วแต่ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกแต่ละท่านสามารถจะกำหนดเองได้ตามสบายจนกว่าเกิดความสะดวกสบายในการเล่น ทั้งนี้หากมีอาการปวดเมื่อยควรหยุดพัก
- สำหรับในข้อบฝึกหัดที่มีการสลับกันของจังหวะตกและจังหวะยกของคอร์ดนั้นๆ ผู้ฝึกควรรู้สึกถึงจังหวะตกและจังหวะยกอย่างแท้จริงในหัวของตัวผู้ฝึกหัด
- ให้ผู้ฝึกซ้อมควรซ้อมแบบฝึกหัดชุดนี้ด้วยวิธีการ การนึกถึงตำแหน่งคีย์ก่อนกด (preparation) รายละเอียดอธิบายเพิ่มเติมสามารถอ่านได้จากท้ายแบบฝึกหัด (หน้าสุดท้าย)

แบบฝึกหัด บทที่ 3.1

Musical notation for exercise 3.2, featuring a treble clef, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a 3/2 time signature. The piece consists of two measures of music. The first measure contains a sequence of chords with fingerings: 5, 4, 2, 4, 2, 1. The second measure contains a sequence of chords with fingerings: 5, 4, 2, 4, 2, 1. The notation includes stems, beams, and chord symbols.

แบบฝึกหัด บทที่ 3.2

Musical notation for exercise 3.3, featuring a treble clef, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a 3/2 time signature. The piece consists of two measures of music. The first measure contains a sequence of chords with fingerings: 5, 4, 2, 4, 2, 1. The second measure contains a sequence of chords with fingerings: 5, 4, 2, 4, 2, 1. The notation includes stems, beams, and chord symbols.

แบบฝึกหัด บทที่ 3.3

Musical notation for exercise 3.4, featuring a treble clef, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a 3/2 time signature. The piece consists of two measures of music. The first measure contains a sequence of chords with fingerings: 5, 4, 2, 4, 2, 1. The second measure contains a sequence of chords with fingerings: 5, 4, 2, 4, 2, 1. The notation includes stems, beams, and chord symbols.

แบบฝึกหัด บทที่ 3.4

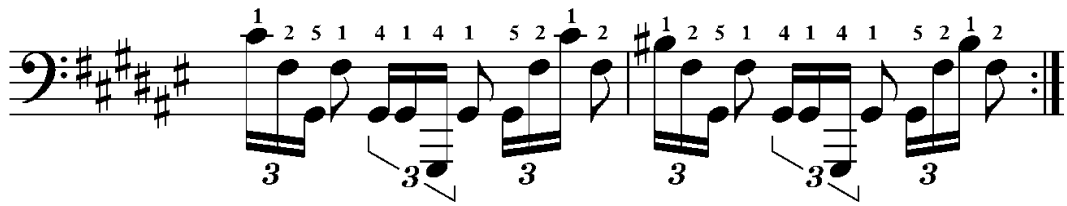
แบบฝึกหัด ชุดที่ 4

จุดประสงค์

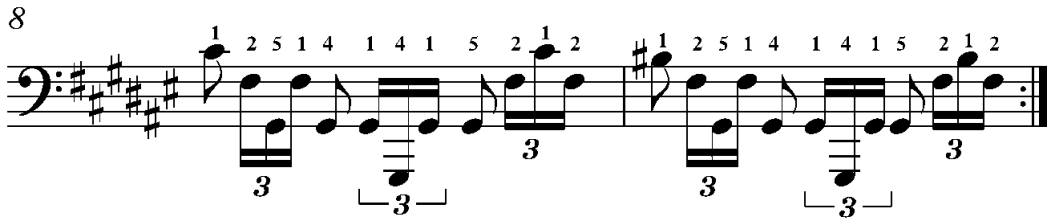
ฝึกโน้ตในมือซ้ายด้วยวิธีการซ้อมสัปดาห์จังหวะรูปแบบต่างๆ ที่ครอบคลุมเทคนิคการเล่นในห้องที่ 96-97, 100-101, 357-358, 361-362 ของบทเพลง พร้อมทั้งเปลี่ยนจังหวะการฝึกเล่นโน้ตด้วยวิธีการจัดแบ่งจังหวะโน้ตขึ้นใหม่ ได้แก่ การใช้สามพยางค์ (Triplets) เพื่อให้โน้ตเกิดความคึกคักขึ้น และมีความสม่ำเสมอในการคุมจังหวะและน้ำหนักเสียงโน้ต

หมายเหตุ

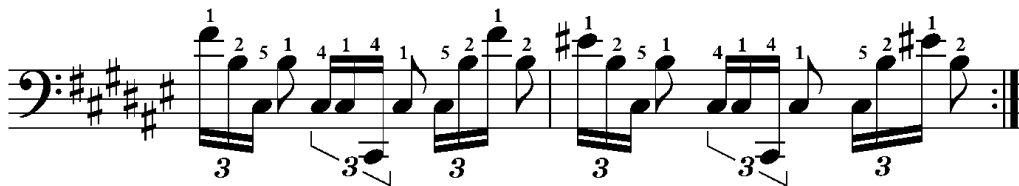
- ควรใช้นิ้วตามที่ผู้วิจัยได้เขียนกำหนดไว้ตลอดเวลาขณะฝึกซ้อมแบบฝึกหัด เนื่องจากเป็นตำแหน่งการใช้นิ้ว (Fingering) ที่จะได้ใช้ในบทเพลงจริง
- ในห้องที่มีการระบุเครื่องหมายย້อน หมายถึงให้ผู้ฝึกเล่นย້อนในห้องนั้นๆจำนวนครั้งแล้วแต่ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกแต่ละท่านสามารถจะกำหนดเองได้ตามสบายจนกว่าเกิดความสะดวกสบายในการเล่น ทั้งนี้ควรหยุดพักหากมีอาการปวดเมื่อย
- ควรเล่นให้แต่ละโน้ตมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอของจังหวะและต่อเนื่องของน้ำหนักเสียงเท่าที่เป็นไปได้ ดังนั้นควรใช้เมโทรโนม (metronome) ในระยะแรกของการฝึกหัด

แบบฝึกหัด บทที่ 4.1

แบบฝึกหัด บทที่ 4.2

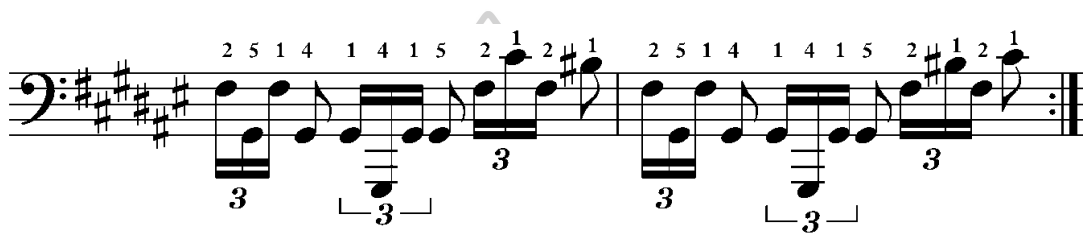
แบบฝึกหัด บทที่ 4.3

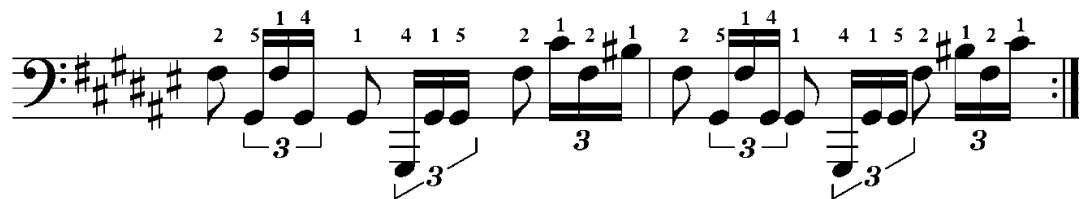
แบบฝึกหัด บทที่ 4.4

หมายเหตุ

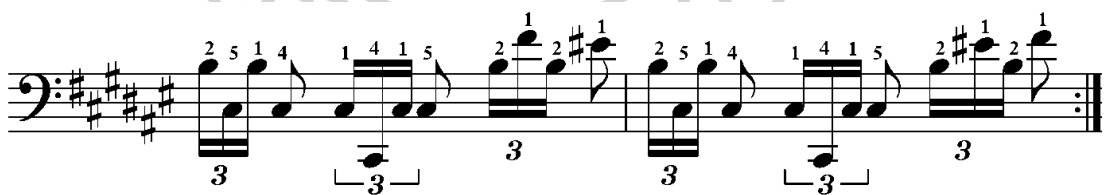
- ในแบบฝึกหัดจำนวน 4 บทด้านล่างดังต่อไปนี้ (บทที่ 4.5 ถึง 4.8) ให้ผู้ฝึกเริ่มเล่นแต่ละข้อด้วยการเล่นพิกอัปโน้ต (pick-up note) ด้วยตัวโน้ตสุดท้ายของแต่ละข้อบทฝึกหัดทุกครั้ง

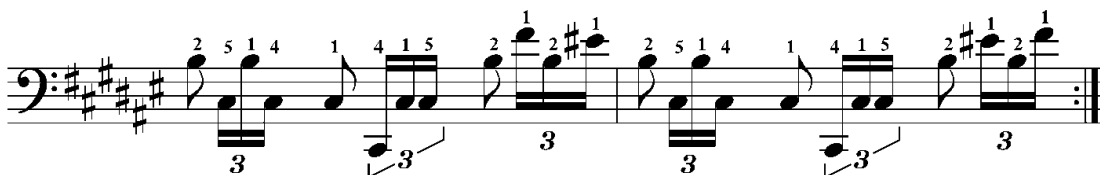
แบบฝึกหัด บทที่ 4.5

แบบฝึกหัด บทที่ 4.6

แบบฝึกหัด บทที่ 4.7

แบบฝึกหัด บทที่ 4.8

แบบฝึกหัด ชุดที่ 5

จุดประสงค์

ฝึกโน้ตในมือซ้ายด้วยวิธีการซ้อมสัดส่วนจังหวะรูปแบบต่างๆ ที่ครอบคลุมเทคนิคการเล่นในห้องที่ 104 และ 365 ของบทเพลง เพื่อให้นิ้วเกิดความคุ้นชินและมีความสม่ำเสมอในการคุมจังหวะและน้ำหนักเสียงโน้ต

หมายเหตุ

- ควรใช้นิ้วตามที่ผู้วิจัยได้เขียนกำหนดไว้ตลอดเวลาขณะฝึกซ้อมแบบฝึกหัด เนื่องจากเป็นตำแหน่งการใช้นิ้ว (Fingering) ที่จะได้ในบทเพลงจริง
- ในห้องที่มีการระบุเครื่องหมายย້อน หมายถึงให้ผู้ฝึกเล่นย້อนในห้องนั้นๆ จำนวนครั้งแล้วแต่ ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกแต่ละท่านสามารถจะกำหนดเองได้ตามสบายจนกว่าเกิดความสะดวกสบายในการเล่น ทั้งนี้ควรหยุดพักหากมีอาการปวดเมื่อย
- ควรเล่นให้แต่ละโน้ตมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอของจังหวะและต่อเนื่องของน้ำหนักเสียงเท่าที่เป็นไปได้ ดังนั้นควรใช้เมโทรโนม (metronome) ในระยะแรกของการฝึกหัด

แบบฝึกหัด บทที่ 5.1

แบบฝึกหัด บทที่ 5.2

แบบฝึกหัด บทที่ 5.3

แบบฝึกหัด บทที่ 5.4

แบบฝึกหัด ชุดที่ 6

จุดประสงค์

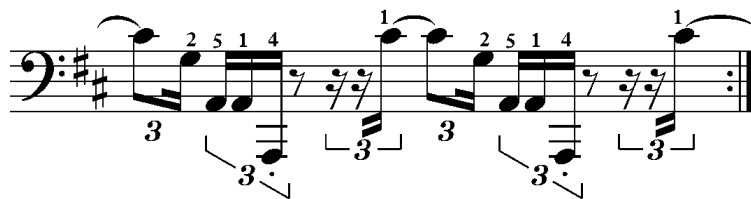
เป็นการฝึกโน้ตในมือซ้ายด้วยวิธีการซ้อมสัปดาห์รูปแบบต่างๆ ที่ครอบคลุมเทคนิคการเล่นในท่อนที่ 104 และ 365 ของบทเพลงอย่างเจาะจง เฉกเช่นเดียวกับแบบฝึกหัดชุดที่ 5 แต่มีการสลับโน้ตตัวแรกให้เริ่มที่จังหวะยกก่อน

หมายเหตุ

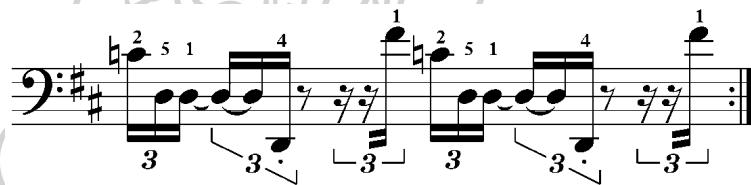
- ควรใช้นิ้วตามที่ผู้วิจัยได้เขียนกำหนดไว้ตลอดเวลาขณะฝึกซ้อมแบบฝึกหัด เนื่องจากเป็นตำแหน่งการใช้นิ้ว (Fingering) ที่จะได้ใช้ในบทเพลงจริง
- ในห้องที่มีการระบุเครื่องหมายย่น หมายถึงให้ผู้ฝึกเล่นย่นในท่อนนั้นๆ จำนวนครั้งแล้วแต่ ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกแต่ละท่านสามารถจะกำหนดเองได้ตามสบายจนกว่าเกิดความสะดวกสบายในการเล่น ทั้งนี้ควรหยุดพักหากมีอาการปวดเมื่อย
- ควรเล่นให้แต่ละโน้ตมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอของจังหวะและต่อเนื่องของน้ำหนักเสียงเท่าที่เป็นไปได้ ดังนั้นควรใช้เมโทรโนม (metronome) ในระยะแรกของการฝึกหัด
- ในแบบฝึกหัดชุดนี้ ให้ผู้ฝึกเริ่มเล่นแต่ละข้อด้วยการเล่นพิกอัพโน้ต (pick-up note) ด้วยตัวโน้ตสุดท้ายของแต่ละข้อบฝึกหัดทุกครั้ง

แบบฝึกหัด บทที่ 6.1

แบบฝึกหัด บทที่ 6.2

แบบฝึกหัด บทที่ 6.3

แบบฝึกหัด บทที่ 6.4

นิยามของ การซ้อมโดยการนึกถึงตำแหน่งคีย์ก่อนกด (preparation)

เป็นการที่ผู้เล่นจินตนาการในหัวว่า ตัวของเรานั้นเสมือนกำลังกดคีย์นั้นๆอยู่จริง แต่สรีระร่างกาย (physical) ของผู้เล่นนั้นยังไม่ได้อยู่ที่ตำแหน่งหรือเล่นบรรเลงกดลงบนคีย์นั้นจริงๆ

การนึกถึงตำแหน่งคีย์ก่อนกด ควรกระทำการฝึกซ้อมด้วยความเร็วที่ช้าก่อน วิธีการปฏิบัติได้แก่ ขณะที่ผู้เล่นกำลังกดที่ตำแหน่งคีย์โน้ตหนึ่งอยู่นั้น ผู้เล่นต้องนึกถึงคีย์ที่จะต้องกดเป็นอันดับต่อไปอย่างทันทีในช่วงเวลาเดียวกัน

ตัวอย่างจากห้องที่ 87 ของโซนาตาเปียโนหมายเลข 5 โดยชครีอาบิน

จากภาพด้านบน เป็นตัวอย่างการจำลองการปฏิบัติ วิธีซ้อมโดยการนึกถึงตำแหน่งคีย์ก่อนกด (preparation) นั้นใน กรอบสี่เหลี่ยมอันแรก แสดงถึงตำแหน่งคีย์ที่เรากำลังกดอยู่ ณ ปัจจุบัน แต่ในระยะเวลาเดียวกันกับที่กดโน้ตใน กรอบสี่เหลี่ยมอันแรกอยู่นั้น เราต้องคิดจินตนาการในหัวว่าเรากดคีย์โน้ตที่อยู่ใน กรอบสี่เหลี่ยมอันที่สองอยู่ด้วยเช่นกัน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	เกริกสกุล จารี
วัน เดือน ปี เกิด	22 กันยายน 2534
สถานที่เกิด	พระนครศรีอยุธยา
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2547-2550 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมต้น โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย
	พ.ศ. 2550-2553 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมปลาย หลักสูตรเตรียมอุดมดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
	พ.ศ. 2553-2557 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี หลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต สาขาการแสดงดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ที่อยู่ปัจจุบัน	56/35 ซอย.16 หมู่บ้านโรจนะกาเดินโฮม ถนนโรจนะ ตำบลคลองสวนพลู อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000

